سلسلهٔ نشریات روزنامهٔ اصلاح

پت مین

اثر : «کشککی»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

بسم الله الرحمن الرحيم

پټه مينه

اول ټوك

يو سړی و چه (محمود) نوميده او کسب ئې دکانداری و .

د (محمود) دکانداری ځنی به فقط دومره ښه هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلې عيالداری بهٔې په هغه باندې دقوت او لا يموت وسيلې برابره ولی او په مشکل سره بهٔې خپل رأس المال په هغه سره ساته او دقرضدارانو او دمعامله دارانو خوله بهٔې بندوله او له کومه ورځ به په دکان کښې نه کيناستو او يائې چاله دکانه څه شی نه آخسته . نو دی خوار به د خپل دصبا او بيگا خرڅ ته حق حيران وه .

دده کورنی عبارت وه له يوې ښځې . او دوه هلکانو څخه چه په نامه يو په (مجيد) او بل په (حميد) سره ياديدلو .

اگر که ددې کورنی گذران دخوراك او دپوښاك له لوری چندانې ښه نه و ، مگر سره له دې هم هرکله چه دوی دخپلې بړستنې پهاندازه سره پښې غزولې او هر قسم چه کيده خپله گذاره به ئې سره کړله ، نوغير له دې څخه چه دخپلو اوپرديو په نظر کښې دخوارانو په شانې راتلل دوی پخپل کور کښې سره خوشحال اوآرام اوداد فقيری کور به دوی ته لکه يو پادشاهی ښکاريده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په منځ کښې دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنيا پيښې داسې دی چه تل نه دفقير ، فقيری ؟ او نه دپادشاه ، پادشاهی باتی کيږی او هميشه ددې عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزی موجود دی ، نو ناڅاپه ددې فقيری کورنی ته هم يو لږ مصيبت واقع او ددوی گټيالی (محمود) وروسته له لږې رنځوری څخه مړ شو او دوی ئې گردنه پرالحی په وير کښې کېنول ، بلکه له خاوروا او ايرو سره ئې برابر کړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) د خپل ډپلار د مړ کیدو په وخت کښی شل کلن و

او بل وروړکی (مجید) د پنځه لسو کلو ځنی زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل ګټیالی ګی له لاسه ایستلی و ، پخپل کور کښی ګی غیر له فقر او مسکنت

او د قرضدارانو غوښتنی اوږ د دکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی

اجناسو څخه ګی هم د خپل د مړی ګور او کفن ، او هم د قرضدارانو څخه تسکین ، او هم خپله ګذاره

په ډیر ذول او زول او مشکل سره کوله .

دوی ګرد په دی باندی ښه پوهیدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل دژوندون

لپاره روغه نه کړی ، نو هغه وخت به لری نه وی چه د هغوی داټز څه جنس چه پاتی دی ، او

هره ورځ ګی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په ګیډه باندی خوږل کیږی ، او قرضدارانو

باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاګه او بیابان کښی پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښی

واچوی ترڅو چه د هغی له ګټی ځنی د خپلی مور او ورور او د کور ساتنه وکوی .

مګر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت

او عزت او پنګه بلله شی) سترګی پټی کړی ، او په معمولی کار و باندی (چه نتیجه به ګی لکه د دوی

ډپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښی (مجید) خوار څو هفتی نور هم په مکتب کښی پاتی شو ، او زړه ګی و

چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مګر د مکتب ګټه له لاسه په وړیا سره و نه باسی ، ترڅو

چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مګر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

ولی چه د زمانی گردکار و نه د انسان د میل او د خواهش څخه چپ پیښیږی

او د روزګار تګ همیشه د انسان پخلاف لویږی، او له همدی جهته دی

چه په ګرده دنیا کښی به هیڅوک داسی پیدا نشی چه د فلک د ګردشه به پېټی

نه لری او د دنیا د ګردو پیښو څخه به تل خوښ وی. او بنائی چه په داسی

پیښو کښی د انسانانو تصورونی چه هغوی د دنیا واقعات په بد ډول وی

او ګردی پیښی د خپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی.

نو چاره په ده باندی منحصره شوه چه (مجید) خپل آخرینی تصمیم ونیسی، ځکه چه دده کنډه رنډه مور (فاطمه) او وړی تړی وروړ (حمید دده) کتنی او پالنی او مرستی ته اړ او محتاج وو او دوی بیده ته بانه کوله چه د کور او د وروړ او د مور غم وخوری، او که نه دری به له لوږی او تندی څخه له لاسه ووزی.

ده غوښته چه مدرسی ته لاړ شی، مګر دانسانیت او اسلامیت وظیفی له ده څخه نور شی هم غوښتل او هغه دا وچه د مورنی حق او دکورنی ضروریاتو ته هم پام ولری.

(مجید) مجبور و په هغه چه زړه ګی غواړی پښه کېږدی، او له تعلیم او تربیی څخه لاس واخلی او د مکتب د تګ او راتګ څخه پښه ونیسی، اګه چه هم داسی ئی هم وکړ او.

یوه ورځ صباګی (ګهیځ) مکتب ته تللی، پخوا الدی څخه چه د مکتب زنګ وواهه شی، د خپل
د کلاس ګردو دوستانو او آشنایانو سره ګی ولیدل، د ګردو سره ګی خدای پامانی او وداع وکړه
او خپل کتابونه او قلمونه او مشوانی او نور شیان ګی د هغوی په منځ کښی د یادګار په ډول وویشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوپه داسې ډول چه زړه ئې هم نه کېده، په ژړا سره له مکتبه بهر شه.

(مجید) خوار هیڅ نه پوهېده چه اوس چېرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟.

گرده ورځ لکه لېوني دې خوا هغه خوا وگرځېده، او د شپې په تیاره کښې په ناامیدۍ او حسرت سره چه ستوني ئې له ژړا څخه ډک و، خپل کورته وږی تږی ستړی ستومانه راغی او همغسې خپلې مور او ورور غوندې په خپله بستره باندې نهار پرېوت.

گوبا لمړی ځلی دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو، او لږ څه وپوهېد او چه په هوسائۍ سره شپې او ورځې تېرول څومره گران دي. دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و، چه د خپل ځان د وژلو په فکر کښې ولوېد، مگر زړنتگ او غیرت ورته ودرېدا او له خپل ځان سره ئې وویل چه د خپل ځان په وژلو اگر که په ظاهر یو څو ورځې آرامېږم مگر په واقع کښې د خدای په نزد په آخرت کښې مسئول او گرمېږم، او هم مور او ورور مې خوار او زار پاتې کېږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندې د میړانې ملا کلکه وتړم، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره، د خپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائۍ کړم.

په مجرد د تېرېدلو د دې خیال، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفگان او پرېشانې په خوشحالۍ او ډاډینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینگه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازې ښه والي څخه ډک دی په دې شرط سره چه انسان زیار وکاږي او په ځان باندې زحمت ونیسي نو څو چه د دنیا آرامي او خوشحالي دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازې نعمت او هوسائۍ څخه فائده من وگرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بدکاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځخنی په عین مایوسی اونا امیدی کښی څرنګه (مجید) مخ و ګرزاوه ، اوهغه ژوندون ته چه خو د فیقی وړاندی له دی څخه ئی ، هغه په بده سترګه کتلو ، او له هغه څخه بیزاره شوی و ، اوس په ښه سترګه ورته ګوری ، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده ، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری ، او پو هیږی چه په دنیا کښی هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان در لودنکی د ټینګی ارادی او کلک عزم وی .

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښی څولځلی ، او ستلی او له ځپلواستاذانو ځخنی ئی په وار وار ، اوریدلی و .

څو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده ، او له هغه څخه دخپلی دکورنی دقوت لا یموت وسیله پیدا کاندی ، پیدا نشوه ، او په لاس ئی ورنه غله ، ، مګر سره له هغه (مجید) تل دکار په پلټنه کښی بخت و اوشپه او ورځ ئی فکر اوخیال کښی همدا خبره پر ته وه چه بنا ئی په هره وسیله سره چه وی باید کار وکړم ، او له بیکاری څخه چه د ګردو اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم .

دیوی میاشتی تنګ او راتګ او لټو لوځنی وروسته ، په یوه تجارتی مؤسسه کښی یوه معمولی تنخواه (مجید) ځانته پیدا کړه ، اګر کا داتنخواه ډیره لږه وه ، مګر له هیڅه نه وه ، او دده دکورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره دوی لادی خخه بودیده ، اودهغی په واسطه سره ددوی هغه تلاکت اوبدبختی چه له
یوی میاشتی یاخلوېښتو شپو راهیسی په دوی باندی راغلی وه ، سپکیده .

اوس چه (مجید) ته کاریدا شواووئی لیده چه ده دپلار د مړکیدو له ور خو څخه
وروسته پیاددوی په کورکښی اول ځلی لوګی پورته شو، اودتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو
سره وڅکلو ، نو سمدلاسه یو بل شوق ئی په زړه کښی ولوید ، اوهغه داو ، چه اګر که
دورځی له مخی نوکریم ، اودخپل دبادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف یم ، مګر
شپه دی چه دشپی له مخی خپل هغه درسونه اوسبقونه (چه په دی خو کلوکښی می په مکتب کښی
لوستلی دی ، اواوس له مجبورتیا بیرته پاتی دی) بیاشروع کړم ، ترڅو زما داخوکلنی زحمتونه
اوخواری چه په مکتب کښی می ایستلی ، اوزما دمرحوم اوغریب پلارپیسی په هغه باندی خرڅی
شوی دی ، ابته اوخرابی نشی ، اوپه پای کښی زه هم وکولای شم چه دهغی له فائدی څخه
له نن څخه زیاتی ګټی ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکارهم سخت کارو ، اودهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځی او دشپی
له مخی یورنګه مصروف وی ، اویوه ګړی هم هوسائی و نه لری ، مګر (مجید) له هغو ځلمیا نو څخه نه وچه
هغوی له کاره زرزر ستړی کیږی ، اوپه لږ څه کارکولو سره فی الحاله په چیغو شی او وائی چه ستړی ستومانه
شوی یم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفریح او تنفس وکړو ترڅو زمادلاسه تللی قوا وی
بیرته په ځای راشی .

په پای کښی (مجید) ددی ضرب المثل په فحوا چه « لږو نکی ، مونده نکی دی » د خپل
په دی مقصد باندی هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښی ، وروسته له ورکړو لو
دامتحان څخه قبول شو ، اوپه شپږ میاشتنی امتحان کښی کامیاب ګرزیدلی عالی الاعلی درجه ئی
وګټله او دده نوم نه یوالحی دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښی بلکه دښارپه ګردور سمی
اونیم رسمی اوملی اخبارو کښی ، سره دعکسه دده ، په ښه ولیکو سره خپور ، اوپه ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور او وپیژانده شو،او ددې شهرت په اثر کښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداري لهخوا بلنه وشوه،چهددې هلته کاروکړي .

نو ده هم له خپل بادار سره خدای پاماني کړې ، لههغې تجارتي مؤسسې څخه وتلې،پههغې رسمي اداري کښې ننووت ، اوهلته ئيهم خپل مفوضه کارونهپهداسې امانت داري او فعاليت سره تل انجامول ، چه دمربوطه اداري گردوآمرینواومامورینو به د (مجید) دکارو اود اخلاقو ستائل او تمجید کاوه . اودې به پهدې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دې ستائنې بهدده په زحمت کشي او زیار ویستلو باندې ډېر اثر اچاوه اوده به لازیات کار کاوه اوخپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لاډېر ښهښکاره ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته په ډېره زیاته اندازه سره د خپلو استاذانو د مینې وړ گرزېدلی، شاگردانو به هم ده سره ډېر محبت کاوه،او ده هم څرنگه چه پخپلو سبقوکښې زیار اوزحمت ویستلو ، هغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تردې چه پهخپل زده پوري ښه شهادتنامهگي ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش اورتبه هماوچته شوه ، اوپهدې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښهکېده ، اودده په سپوري کښې ،مور او وروړگئ هم پههوسائي شول ، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختي مینه وگرزېده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن اونیکبخت شو ، اوپهخپل مقصد باندې هغسې ئې چه غوښته ، ورسېده .

وروسته له دې څخه هغهکچنی کورنۍ د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډېره آرامۍ اوهوسائي سره تیره ولې او (مجید) د خپلې مور ډېر عزت اوخدمت کاوه او دومره ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه سره ګه سره ورته کښل، چه تقريبا د دی رضامندی او خوشحالۍ ګڼلئی وروسته له نمانځه او روژی څخه خپل ځان باندی لګیا او عبادت ګرزولی و، او هم دارنګی به ئې د خپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښې به ئې هم ډیر زیات زیار و یستلو او شپه او ورځ به په همدی فکر کښې وه چه دده په زړه پوری د ده ورور (حمید) پخپلو سبقو کښې مشغول وی ترڅو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې د خپل د مکتب دوره پای ته رسولی د شهادتنامی په اخیستلو باندی بریالی شی.

دوهم ټوک

څو کاله همداسی په خوبۍ او خوشحالۍ سره په دی کچنی مسعودی کورنی باندی تیری شوی او (مجید) څرنګه چه د زیاتی کسبی خاوند و، او یو څه مبلغ پیسی ئې په بانک کښې هم درلودلی نو مور ئې دده د واده په فکر کښې ولویده، او په دی موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله. مګر (مجید) له دی خبری څخه سرو غړولو او و ئې ویل چه زه اوس د خپل د واده دپاره تیار نه یم.

هو، د چه دده مور په ده باندی په دی موضوع کښې زور اچاوه، او څو ځلی او په څوور ځو او څو مجلسو کښې ئې په ده باندی د واده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه یو معنی ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده څخه نه آوریده، تر دی چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبرو څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلی مور ته ښکاره کړه، او و ئې ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) د مکتب دوری پای ته نه وی رسیدلی، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم، د دی خبری په مقابل کښې دده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دی موضوع کښې څه و نه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق او ذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابۍ سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو. او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیارۍ او پوهنې سره مشهور و، او په ګردو شپږو میاشتنيو او کلنيو امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت. او له شلو څلو څخه ئې زیات، د خپل د مکتب د مدیر له خوا، د افتخار او د لیاقت پاڼې آخستې وې.

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي څخه لږ والی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګر که ډېرې پیسې به هم ور باندې لګیدلې) سره برابر وه ولې او تل به په دې خیال کښې و، چه خپل دې کچني ورورته د ژوندون لار روروښئي، او د ده حیات د بدبختۍ له تیارې څخه، د سعادت او نیکبختۍ رڼاته ور وباسي. او هر وخت چه داخبره دده په زړه کښې تیریده، چه دې دخپل کچني ورور په نسبت، د خپل دورورولۍ لازمي وظیفې په ښه شاني سره انجام وي، د خوشحالۍ او خوشبختۍ ځلا نده به ئې په زړه کښې وبریښیده، او خپل ځان به ئې د جهان له سعادتمندانو څخه شمیره.

هو! هغه څوک چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوي څه عوض او بدله به له دې څخه زیات مومي چه د خپل د هغې وظیفې پېژندلو په واسطه، د نیوي او اخروي سعادتو ته رسیږي، او د خالق او د مخلوق رضامندي د هغې په واسطه سره لاس ته راوړي.

(حمید) هم هر کله چه د خپل دلوی ورور دا مهرباني، او دا روزنه، او دا شفقت او دا لورینه لیده، یو غیبي قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده، او روح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندې برې موندہ کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لاندې کړې، د خپل د موفقیت په لورې تلو.

(مجید) هم له دې خپل ژوندانه څخه ډېر خوشحال و، ولې چه دراودونکې دیوې مهرباني مور لکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و، او دې هم له دې څخه څه زیات شی ته چنداني اړنه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چه سعادت او خوشبختی دومره گرانه او سخته هم نه ده لکه چه ځینې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شیان چه مونږ د سعادت په لوري سموي زیات دي . بلی ! سعادتمن کیدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کیدل سخت بلکه ستاال دي .

هو ! (مجید - حمید) اودوی مور ، دری واړه سره او س خوش نصیب او سعادتمن دي که ددوی دا سعادتمندی اوخوش نصیبی تر ډیرو ورځو پوري پاتی شي .

ناڅاپه ددوی مور رنځوره شوه او په بستره کښې پریوته .

داوه ددوی دبدبختی لمړی منزل .

ددې رنځوري مور مرض ئې ډیر وځنډیداو ، اودوی ، ددې په درد او دوئهاندي سترې ستومانه شول او دډاکترانو په ئې ډیر خوش آمدونه کول ، او ډیری پیسی به ئې ښندلې ، دشې او دورځی به لا لهانده او ګرځانده وو .

(مجید) به دشپې له اوري تر ګهیځه دخپلی دمور دچیرکتی په خوا کښې ناست و . او دورځی له ځی به خپل کارته تللو او دمور خدمت به ئې (حمید) ته پریښوده ، (حمید) به هم دمکتب له تګه پاتې او ترشپې پوري دخپل دمور په خدمت کښې مصروف و .

(مجید) به دغرمې له رخصتی ځنې هم استفاده کوله او په یوګړائی موټر کښې به ئې له ډاکتر او دواسره په ولاړ وښو خپل ځان تر خپلې مور پوري رسا وه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو ، اود (حمید) دلازمه هدایاتو ور کولو ځنی بیرته به ډاکټر سره په موټر کښې خپل کارته ورته ، اوحال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې هم ډیر ځپیده ، اود ماز دیګر له خوابه هم وختی بیا په موټر کښې د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دواوسره راتلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوهر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا کسانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،اود (حمید) زیار،او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله،او ددی متل په اساس چه« د گورشیه په کور کښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله ، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سرکیږی .

هو !مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او درأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هرهغه اولاد چه مور لـری نو نور څه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه ورونه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول،او خپل کورته بیرته وگرزیدل، کور د دوی په نظرکښ لکه گورداسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لاره لاړه ، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ .

او (حمید) به هم چپ له پخوا څخه چه دمکتب درخصتی سره جق په کور کښ حاضروه اوس پس له ماښام کورته راتلی او دی هم به دی گوښی کور کښ یوائی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بـاندی مشغول شی ، اوس چه به دی کورکښ راشی هك پك پاتی به یوی گوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویـږی .

رښتيا دادی که (مجيد) ځان په رسمي کارو باندی مشغول نکړی، او (حميد) دورځي له مخې مکتب ته لاړ نشی، نو دی خبری څخه به ويره وه چه چيری لېونی نشی ولی چه څنی خيالات ار بيکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نيولی و.

د (مجيد) په نسبت (حميد) ته به زياتی انديښنی او چتی خبری په زړه کښی لو يدی او د شپی له مخې کله کله ځينی جنون آميزه حرکات هم ځنی ليدل کېدل نو هر کله چه دی به په کور کښی يواځی ملاست و، څوك به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پوهيدو، او نه خبر يدو، او له دی جهته به دی دواړو، ورونړ باندی به ورځی په ډېر ځنډ يدلو سره تيريدلی.

د دريم توك

(مجيد) له يواځی توب او تنهائی څخه ډير په تنګ شو، او نژدی وچه ليونی شی، نو دځينی ملګريو او دوستانو په مشوره، او د خپلی کورنی د ضروریاتو په تقاضا سره مجبور شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولوېږی.

ځکه چه په حقيقت سره انسانان ګويا داسی خلق شويدی، چه په ګردو شيانو کښی ديو او بل مرستی ته اړه او احتياج لری، او بی لدی اړتوب او احتياج څخه يواځی ژوندون نشی کولای، او له همدی سببه وچه «آدم» علی نبينا وعليه الصلوة والسلام ورو سته له دی چه «دالهی» (ج) په خلافت سره ئی په ځمکه کښی افتخار بيا موندلو، او په خپل دار الخلافت کښی کينا ستلو پس له هغه ځنی چه حضرت «جبرئيل» عليه السلام به دده له حضوره رخصتيده دی به له يواځی توب او تنهائی ځنی ډير متأثر کيده، او د خدای تعالی له مرحمته دده دمشغولتيا او انسيت له خاطره بی بی «حوا» «عليها السلام» خلق شوه.

نو له دی جهته (مجيد) هم لکه نور و ځلميانو غوندی ددی روحی احتياجه ځنی متحسس شو، او د يوی ښی ښځی انتخاب پسی ولو يده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر دا کار ده ته خوراګران و، ولې چه مورګۍ مړه شوې وه، او بله کومه نژدې خپله او خپلوانه ګۍ هم نه درلوده، چه په دې لوی کار کښې (چه ښځې ته ورته «د عمر سوهان» وائي) ده سره مرسته وکوي.

(مجید) ډیر وخت ددې کار په فکر کښې و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کیده، تردې چه په خپلو همسایګانو کښې ئې یوې بوډۍ ښځې سره ملاقات وکولو، او هغه ئې په دې ضرورت پاندې وپوهوله.

ګویا چه زړې ښځې فقط دهمدې ښوکارو د په سر رسولو لپاره ژوندی دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سرې همسایه دده دوا ده دپاره متوجه شواه.

داموضوع چه اول پلا دهغې سپین سرې په نظر کښې ساده، اومعمولي ښکاریده، وروسته ډیره سخته شوه ولې چه (مجید) به داسې نجلې پسې ګرزیده چه د ده په زړه کښې وه، اوددې بډې به چه د هرې یوې نجلې صفت ورته کاوه، اوهویت به ئې ده ته و یل، ده به د هغې له کتلو، اوکړلو څخه په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! دنکاح په مقدس امر کښې ډیر احتیاط، او ډیر وړاندې، او وروسته کتل په کار دي، او ډیر زیات لازم دي چه تل ناوې د زوم په زړه پورې وي، او په داسې مواردو کښې دنورو کسانو مداخله نه یواځې بیځایه بلکه مضره او باالکل چټې ده.

لکه چه وویل شول له یوې خوا (مجید) دنجلې په خو ښولو کښې ډیر مشکل پسند اوزرزرې واقع شوی و، او له بل لورې به دنجلیو پلرو او میندو هم له دې ځلمي څخه خپل ځانونه ژغورلو ولې چه په همغه اوله ورځ کښې چه (مجید) هغې سپین سرې ښځې سره په دې موضوع کښې خبرې کولې نورو پرد یو ښځو ترشا دده ګردې خبرې (چه د خپلې مفروضې

ښځې داوصافو په نسبت سره ئې بيانولې) واوريدلې او هغه ئې لکه چه دښځو عادت دی زر ترزره په کلي او کور کښې خبرې کړلې په سر ددې دا متواتر انکار ، او مخ گرزول د (مجيد) دهر رازی ښې او ښائسته ښځې د قبلولو څخه داخبره لا ټينگه کړه چه (مجيد) لوبې کوی او په خلقو مسخری جوړوی ، او که نه داسې ښځه چه پدی صفت سره ئې ستائي چيرته پيدا کيږی

لکه چه ښځو په پخپلو منځو کښې ويل ، اودا خبرې ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر ډيرو لرې ځايو پورې رسولې وې ، (مجيد) هغه سپين سرې ښځې ته ويلي و :

زه داسې ښځه اټوم چه ماسره په خوشحالی ، او خپگان کښې تل

ملگری وی ، په ژوندون کښې هميشه مرستی را سره کوی صبا

او بيگا زما پخدمت کښې لگيا وی ، زما زړه له هره حيثه ښه ساتي

زما په کور او ورور ورباندی فهم لرنه لری زما د غمو او اند يښنو

په لېږو لو کښې تل ډير زيات زيار باسی . او دخپلې مهر بانی او

عواطفو په غيږ کښې می تل روزوی ...

له دی راز خبرو څخه په ئې زيات ويل او ډيری نوری خبرې ئې هم لکه چه دښځو عادت دی په دی خبرو پسې له خپلو ځانو څخه جوړې کړی وی چه (مجيد) له هغو ځنی هيڅ خبر هم نه و پهر تقدير سره گويا چه (مجيد) دخپلې ښځې په غوره کولو او انتخابولو کښې ديو مخصوص ذوق لرونکی دی چه دنورو خلقو له فکر و ځنی جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولی چه هغې سپين سری ده ته خبر ورکړ او چه يوه ښه جلې مې درته پيدا کړی ده ، او وروسته له هغه ئې گرده قصه ده ته په ډير شور اوزور سره وويله

(c) ketabton.com: The Digital Library

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه دخور لمبې ښيوږمۍ اودواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې،اوتورې نرۍ کبږې وروځې ئې لېندۍ، اوتوربانه ئې لکه‌تېره غشې او سم قد ئې لکه سرو ، اوسپين غاښونه ئې دتور د ګلې په شانې،او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب ،او ... اوبلار ئې هم شته‌من دی .

(مجيد) په تلوار سره‌ددې سپين سرې ښځې له خولې ځينې خبرې‌اخيستې وئې ويل:

« مورکې ! داسې نجلۍ زما په کار نه‌ده »

سپين سرې ښځه له‌ خوراتعجبه په‌چيغو ګډه شوه ، ولې چه داسې انتظارئې نه‌درلودلو چه له (مجيد) ځنې به‌داسې ښيمځې شته منې نجلۍ په مقابل کښې دا سې ځواب واورې او اوس ئې چه داخبره دده له خولې اورېدلې هم ده،بيائې هم يقين نه راځې چه يوداسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمې ، دداسې يوې ښکلې ګلالې نجلۍ په مقابل کښې داسې يوه خبره وکړي ...

لږ څه‌وخت تېر نه‌و چه‌د (مجيد) اصرار اووېناو دا ښځه په‌اصلي مطلب باندې وپوهوله اوورو سته له هغه‌څخه‌هغه‌سپين‌سرې‌ښځه دهغسې نجلۍ په‌لټولو کښې ولوېده چه (مجيد) غوښته.

اوس نوښائي چه موږ و ګورو چه د (مجيد) ددې مخ آړولو سبب څه‌شي و؟!...

(مجيد) به‌تل فکر کاوه که له‌يوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه يوائځې دده‌په‌واده کښې ډېرې پيسې خرڅيږي بلکه‌تل به‌په‌هغه باندې دده ډېر لګتو نه‌کيږي اوويلې به‌ئې چه‌په پای کښې به له‌يوه پلوه‌زه و نشم کولای چه خپل هغه پوروونه چه په‌ماباندې زما د خواخوږې مور درنخو ري،او دګور،او کفن په‌وجه سره پراته دې ادا کړم، اوله‌بل لورې زماد وروڼ (حميد) په‌تعليما تو کښې ډېرې دښتوالې په‌سبب سره‌ډېر اومعطلې‌پيښيږي، اودهغه تعليمات ناتمامه پاتې‌کيږي چه دا دواړه کاروونه ښه نه‌دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! (مجید) پهغوښته چهپهده باندی تر ډېره وخته پوری دخلقو پوروی، ولی چه داخبره د دهدپی اعتباری او سپکوالی سبب کیده ،اوهمږی پهدی خبره باندی اورېنهوه چه وروړکی دتحصیل لهسعادت څخهنی وروسته لدی څخه چهخو کلونه ئی زیار اوزحمت پهځان باندی اخیستی دی بی نصیبه پاتی شی، اوپهدی وخت کښی ،دخپل ځان، اودخپل و رور دخوراك، اوپوښاك اودخپل کور داستغناء لپاره مجبوروه چهخپل کورهم ودان کړی . . . نولځکه دهدګرد وامورو غیر لدی څخه پهبل صورت سردتوانی نهشوی پیدا کولی چهدی پهیوه عاجزه کورنی کښی ورننوزی اوله هغې ... وه ښائسته، اوپېغلی، اوتعلیمیافته نجلی ځان ته واده کړی .

... ته ئی کار سم شو . اوهغی بو ډی دده دده پهزړه پوری یوه نجلی پیدا کړه او دوه دری هفتی نهوی تیری شوی چه ګرد و کارو دده پهزړه پوری صورت ونیو لواوپه دی کچنی کورنی باندی چه عبارت واهدوه ښاېسته او ورونو ځنی یوه بلهښائسته اوګلالی او تعلیمیافته نجلی هم ریښه سوله چه دهغی ساری پههغې سیمه کښ لږپیدا کیده لو . . او دا کور چه تر اوسه پوری دیوه قبرستان پهمنزلهتپ اوتیاره ښکاریده ،اوس دګلستان پهشانی ښائسته شوی او یو نوی رنګ او رونق ئی پیدا کړی دی . . .

یعنی (مجید) واده وکولو اومتاهل شو . اوخپله ښځه ئی کورته راوستله .

اوددوی پهژوندون کښی نوی یوه دوره شروع شوله . له سرګردانی اوپرېشانی ځنی ګرد خلاص شول دښی الهځی به (چې له پخوا څخه چه ډیر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم فقط دخوب پهوخت کښی به‌و) رراوډیر پهوختی کورته راتلو . او درخصتی اودتعطیل په ورځو کښی بههم له صباځنی تر ېګاپوری په کور کښی ناست و . که رښتیا وویل شی ګویا چه اوس (مجید) دژوندانه پهخوند باندی وپوهېدلوچه له خپلی پېغلی ښځی سره ئی چه نوم ئی (حبیبه) و، ناسته او ولاړه اوخبری او اتری کولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷

خاورم توک

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل اوتعلیم په کاروکښې بخت او مصروف و، مگر د (حبیبې) راتگ دهغه په ژوندون کښې هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خاوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیرې پښه کیږدې اولاس ئې ورسیږي هلته سعادت اوآرامي او هوسائي پیدا اوډژوندون خوند څرگندیږي ! . . .

(حمید) دخپلې موردمړه کیدوڅخه راپسې دآرامي اودهوسائي مخ نه ودلیدلی . ولې همداچه (حبیبه) ددوی په کور کښې ننوته دده هم له بدبختي اورنځ او تکلیف څخه نجات بیا موند ه .

که رښتیا وو یل شي گو یاچه دادواړه ورونه سره دیمخې (حبیبه) په خپل خونده ور ژ و ندون نو ي ور کړه شوي دي . اوخپله هغه پخواني بدبختي اوسر گرداني ئې بالکل له خاطره بېر کړ یده . . .

مگر دي سره به څوک څه وکړي شي چه روز گارهیڅ یوشي پخپل حال باندي په قرار نه پر یږ دي ، اوخوشبختي او بد بختي دواړه لکه ژمي اوودي او پسرلي اوخزان غوندي یله پسې زمونږ په ژوندون کښې څر گندیږ ي اوهرشي اوهرڅیز زر ترزره دتغیرارتبد یل په معرض کښې وا قع کیږ ي . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرزیدلی دي . اودوی ډېره ډېره خوشحالی اوهوسائی سره شپې اوورځې تېره وې .

دورځې له مخې (مجید) خپلې نوکرۍ ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندې نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو باندی لګیا کیږی . . .

دیګا له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننو تلو په کور کښې د هغې دانتظام او ښائست ځنی خوشحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دغه چای په څکلو باندی (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښې ئی اوبه تیاری خوښېدلی وی اوسره لاسه ډمیزی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دماښام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی دډوډی په خوړلو باندی پیل کوی . اویوله بله سره په عین خوراک کښې خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن لمونځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او وریندارې سره خدای پاماني کړی خپلې بلی خونی ته تلو اوهلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه اودرسونه ضبطول ، اوبیابه ویده کېدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .

نوله همدی جهته وچه دوی دری واړه په یوه ډېره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران کاوه . اویوله بل ځنی بیحده اوبی اندازی خوشحال اوخوښ وو . اوداورځی اوشپې به ئی په ډېره هوسائی اوآرامی سره تېره ولی :

(مجید) له خپلې ښځې سره له حده زیاته مینه او محبت کاوه . اوله خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډېر احترام اومحبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کتلو اودده دا وامر اوداشارو په ځای راوړلو کښې به ئې زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به دخپل مشر ورور دومره تابعدار ی کو له چه تقریبا د عبادت منزل ته یې یره نژدی وه .

ولې چه (مجید) نه یوازې د ده بناغلی مشرو رور و ، بلکه د شفقت او دمرحمت له لوری ده ته د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر و رور دوه غبرګی تعظیم اوتکریم کاوه اود خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلې ورېندا ری هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دی د ګردو خدمتونو اواوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده ورېنداری به هم ده ته په ډرنه سترګه کتل ، اوهغه لازمه خدمتونه چه بنائی یوه ګرانه ورېنداری ئې خپل لیورته وکړی د هغه به ئې په ډیر اخلاص اومحبت سره په ځای راوړل .

لنډه دا چه هغو دری واړو به یو له بله داسی مینه ، اومحبت سره کاوه چه له وراځخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل ، اوهرڅاچه د دوی دا ګرمجوشی ، اوګډلون ، او لورینه لید له ، نو دا به ئې په خیال کښې راوړ او ، چه دادری سره په دری بدنوکښې یوه ساه او یو روح لری .

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدی کیدو . نو (حمید) به د ورځې له مخې په کورکښې پاتې کیده ، او خپل سبقونه به ئې تکرار ، او ګرداڼول . ترڅو چه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کارودپه سررسولوځخه وروسته د وزګاری په وخت کښې یوه نیمه شیبه د ده خونې ته ورتلله ددی خوا ، اودهغی خوا خبری به ئې کولې . او چتې چتې

په خندېده، او خوار (حمید) به ئې له کاره ایسته. کله به ئې د دې کتابو کښې لاس وهلو او د هغو پاڼې به ئې دي خوا هغې خوا اړه وله، او عکسونو ته به حیرېده کله به ئې هغه فني اسبابو ته چه ...یح د ضرورت پوره کولو لپاره موجود وه، ورځېنې پټول یائې ورځېنې تښتول.

...یسې منډې وهلې، او خپل اسباب به ئې بیر ته ورځېنې اخیستو، او بیا به پخپل کار باندې مصروفېدو. مګر (حبیبه) به یا ورتله، او په هغو اوبو به ئې لاس پورې کاوه، او د (حمید) له پخسو لو ځېنې به ئې لاس نه آخستلو.

د پېر ځلې به د اسې هم پېښېده چه (حمید) به د دې د توقو دلاسه په قهر کېده مګر دده دې قهر به هېڅ یو اثر په (حبیبه) باندې نه کاوه، بلکه هغه به لا خوشحالېده، او دده کنځاو او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندېده، او تېغ تېغ به ئې ورته کتل، لنډه دا چه همې ځوانې پېمخې ښځې به سره له عصبانیت، او خپه کېدلو د (حمید) همغسې سپین سترګیا کوله

ځکه چه د ځوانې ښځې روح کټ مټ لکه یو زړه وړونکې ښائسته بو را غوندې دی، او همغسې چه بو را ځان په راز راز ګلانو باندې مښې، او له یو ځنې پا څېدلې، په بل باندې کېني همداشانې ځوانې ښځې هم که څه قید، او بست وربان دې نه وي او پخپل سر آزاده وي همدا رنګې کار و نه به کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شاؤخوا کښې د بوراپه شانې ګرځیده، او د (حمید) د معاشرت، او له ناستې ولاړې څخه به زیاته محظوظه، او خوشحالیده، او همیشه به ئې زیار ویستلو چه د (حمید) سترګې ځانته ور واړوي.

همدا چه (حبیبې) به لیدلو چه (حمید) د کتابو په مطالعه کښې ډوب دی او پخپلو سبقو کښې مشغولتیا لري، نو له حده زیاته به خپه کیده، او د دې په کلمو کښې به چاړه ګرځیده، او داسې ئې په زړه کښې سنجوله چه یا څیز ئې، او د (حمید) ګرد کتابونه او اسبابونه په یو تناره کښې واچوي، او وئې سوزي چه دی ولې دې ته نه ګوري او دې سره خبرې نه کوي چه تل خپلو کتابو ته ګوري، او په هغه لیک، او لوستو باندې مشغول دی.

په رښتیا سره ښې او پیغلې ښځې ګردې همداسې عادت لري چه غواړي نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وي، ایسته وغورځوي، او هیڅ ورته و نه ګوري، او فقط همدې ته ګوري، او تل دوی سره ښائې چه مشغولتیا ولري.

(حبیبه) هم په همدې عمومي حس کښې اخته وه. دور ځې څو ځلې د (حمید) خونې ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ایسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصدته ورسیږي.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قرارۍ، او د لاسره له خپل ځانه لرې کړي هم نه کیده، او که خپه کیده هم څه فائده ورځنې نه مرتبیده، او که په قهریده هم به هغې پیغلې ښځې باندې دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

دهمدی جهته دی چه اروپائیان وائی : (ښځی د نارینو

په نسبت لکه سیوری داډول دی، که نارینه له ښځی ځنی وتښتی ؛

نو هغه هم له ده سره روانه‌وی، او نه تری جلا کیږی) .

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی، او بی اعتنائی ته کتل، پخپلی سپین سترگی کښی به ئی لا زیاتوب کاوه، او دورځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره دده په خونه کښی په همدی لوبو او پخولو سره تیرول .

دا ښم باید و ویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه خاشه د بی وفائی او د خیانت نه وه د خپل دمیړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندی ډیره رښیره او مهربانه وه او په دی اندازه سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراتتر یاد عبادت په منزله ښکاریده . له بل اوری داهم له هر ډ حینه شا کړه وه، او هر شی ورته رسیده، او له خپلی ناستی او ملاستی څخه ئی هم څه شکایت نه لرلو .

نو بیائی له (حمید) څخه څه غوښتل ؟ . .

(حمید) ددی په نظر کښی داسی خوږ او محبوب و، لکه ددی ورور، او داسی مینه او محبت ئی ورسره کاوه، لکه چه یو خواخوږی خور ئی له خپل ورور سره کوی . او دا یو معمولی کار دی . هوښیارانو ویلی دی :

« د دوو ځوانانو زوح، دیوا و بل په نږدیکت کښی د آشنائی تادا وز دی .
نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښی زرغون شی، له هغه څخه د دوستی
داسی نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی، بیائی چه داد دوستی نهال یو ه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسی. او ممکنه ده چه په هغه ږ ومبنیو ورځوکښ له بی پروائی
اوتندی ځنی وچ شی ، او ډیر ذاسی هم پیښیږی ، چه د دنیا حوادث هغه له ستی
څخه وباسی دا دژوندن یوه یانه ده چه هیڅوك دهغی له دقائقو څخه خبر نه دی .»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول سر یو بل سره آشنایان و . مگر اوس د دوی آشنائی
د دوستی تر مرتبی پوری رسیدلی ده . او دا هم یو معمولی شی دی او چندانی په خپلو کښ
مهم نه گڼل کیږی .

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کورکښ سبق ویل وچه له بانډی څخه یو غږ د ده غوږ وته
ورسیدو . چه غوږئی ونیولو وائی وریدلو چه ورو ئی (محبید) له خپلی ښځی سره
په زغرده سره سختی خبری کوی او په یوه کورنی موضوع کښ هغی ته سرزنښت ورکوی .

داموضوع کومه اویه خبره نه وه . یوه معمولی خبره وه چه ښځه او میړه په هغه کښ سره نښتی و .
دا رازی لنډی جگړی هر کله دښځو او دمیړو په منځ کښ پیښیږی .

په رښتیا سره دارازی جگړی کله مه دهغی مالگی یا ترشی په منزله دی چه په کټو کښ
ئی اچوی یائی د کوندری په خوا کښ ایږدی ترڅو چه ذائقی ته ئی تغیر ورکړی او اشتهائی
زیاته کاندی .

ولی چه یو رازی ژوندون اگر که په هوسائی او عاشقی سره هم تیریږی سړی
ژوبله وی . صاف او شفاف آسمان اگر که ښه ښکاری ، مگر که ډیر وخت
همغسی پاتی شی ، دخپگان سبب گرزی دښځو او دمیړو منی په ژوندون کښ
مختصری جگړی داسی دی لکه په آسمان کښ وریځ چه کله کله د آسمان
او لمر او دستوریو مخ پټوی ، او وروسته له هغه ځنی دلمر او سپوږمی او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلا ندی شعلی په تاك شنه او ر و ښا نه آ سما ن کښی ډیری ښی ښکاریږی ، او زړه ونو ته سرور او ستر ګو ته نور ښیی ، همدا رازی دوستی او محبت هم وروسته له کمکی جګړی وخته لاتو دیږی او زیات خوږیږی .
خیر له دی بر خی څخه تیر یږ و :

د (حمید) تر ډیر و ورځو پوری غوږ و نه بر یدل او د دوی طبیعتو ا و خو یو ته به متوجه وه مګر د خپل ورور او وریندار ی په منځ کښی ئی پر ته له مینی او محبت او خوږ و وینا ؤ څخه بل هیڅ شی نه آ وریده . مګر دا ا ا ځلی دی چه د دوی په منځ کښی جګړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته در ګر ده ... ری .

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و او ریده چه پله پسی دده ور ور هغی ته ور کو لو . نو یو عجیب ا حسا س او ز ړ ه خو ږ ی دده ته د (حبیبی) په نسبت سره پیدا شو .

یو نا څاپه به دده په زړه کښی دا خبره تیره شوه چه له خپله کوره و تلی زرتر زره دی جګړی ته خاتمه ور کړی . . . نو له خپله ځایه پاڅیدلو . . . . بیا بیرته یخپل ځای کیناستلو . . . او فکر ئی کولو . . .

یخوا مو وویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم او تکریم کا وه او دده په زړه کښی ډ یر خوږ وه . نو اوس به و ګورو چه په دی شیبه کښی د ی د خپلی خو نی په ګوښه کښی یوا ځی ناست دی په څه فکر و کښی ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښی یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه یخپله دی به هم له دی احساسه ترا و سه پوری خبر نه و . ا و که کله کله به ئی دهغی ننښی هم یخپل وجود کښی لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهو لو ا و د هغی په مخ کښی به ئی پرده ا چوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې احساس څه شی و ؟

دی په دې باندې نه پوهیدو ! یا ګی نه غوښته چه ور باندې وپو هیږي ! یا ګی نشو ای کولای چه پری و پوهیږي !.

دا مهم او یې احساس چه مونږ هم تر اوسه پورې د هغه په کیفیت باندې خبر نه یو دعشق او د اضطراب ځنې یوه مخلوطه وه .

دعشق او د اضطراب په معنی باندې پدې ځای کښې ونه پوهیدو ؟

عشق دخپل دهغه مشرور په نسبت چه پد ه باندې ګی دیرحقونه لرلو او دده په حق کښې دیوه مهربان پلار په ځای وا و دده دژوندون ګرد لوازم او ضروریات ګی برابرولو .

او یو داسې ورورلی و چه له خپلی ګیتی سرولی دده د سعادت، او د هوسائی ګرد لوازم مهیا کړی و نو څرنګه به وشی چه د یوهسې ورور په نسبت به عشق ،او مینه نه لری ؟ . . .

دا بر خه تر یوحده پورې دیره ښه ښکاره ، او روښانه شوه . نو د اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ټکی همدادی چه تر اوسه نه (حمید) ته څرګند شوی دی ، او نه مونږ ور باندې پوهیږو ! . . .

(حمید) له خوورځی پخوا په دې موضوع کښې ځیر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نړی احساس هم لری .

په اوله ورځ کښې چه دی خبری ته ګی فهم وشو، نو په ځان ور پیژ دیده، او دیر زیات پریشان شو.

دوهمه ورځ کښې ګی د خورا خپګان، او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه خوا ځنځیر کړ لو ، او د خونی په یوه ګوښه کښې کیناستلو ، او دیر زیاتی ژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

۲۶

سلاسه پاچهدلی په قهر ، او کنځلو سره ئې هغه له خپله کوره وایستله ، او ورځې بیا خپل ځان پسې ځنځیر کړلو .

څلورمه ورځ ګهیځ له کوره ووت ، او تر تیر ماښام پورې بیرته خپل ځای ته را نه غی .

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ باندې وغزیداو ، او په پرستن کښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواښخه نه لرې کیدله ، او تل به ئې د مرض د کیفیت پوښتنه تری کوله ، او راز راز دواوې به ئې ورته را وړلې ، او دده به خو نه کښې به ئې په زور ور تویولې .

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې دا خبره ټینګه شوه چه دی پخپل ځان باندې غالب شوی دی ، او دده د زړه قبضه دده په لاس کښې ده ، مګر لږ څه شبه ور وسته بیا پریشانی غالبه ور باندې وکړله .

په دغه ورځ بیا دده د زړه ، او د وریندارۍ په منځ کښې څه جګړه پیښه شوه ، بو دی چه ډیر سګرټ په وخت کښې د خپلې خونې په کنج کښې ناست و ، په یو ژور فکر کښې پریوتلی ، او وروسته له هغه ئې وغوښتلو چه د باندې ووزي د خپل ورور په مقابل کښې د (حبیبې) طرفداري ، او حمایت وکوي . په دې خیال کښې ئې یو څو پلونه هم د کوره په لوري واخیستل ، مګر وجود ئې ناڅاپه وریږدیده ، او د ریږدیدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو .

دده په زړه کښې دا خبره تیره شوه چه هر کله دده ورور (حبیبې) غوندې یوې ښکلې او پیغلې ښځې سره هره ورځ جنګ وی ، نو دی ښه سړی نه دی ، په همدې واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو .

دا بد ، او شوم احساس لمړی ځلی دی چه د (حمید) په زړه کښې د خپل ورور په نسبت وګرزید ، مګر د خوښۍ ځای دی چه دا بد احساس ژر د هغه له زړه څخه ووت ، او بیا ئې چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مگر هغه اثر دومره لږ ، او ناچیزه وچه له هغه څخه هیڅ ویره او اندیښنه نه کېده .

بهر تقدیر سره (حمید) بیا خیال وکړلوچه بایده دی له کوره ووځی که د(حبیبې)مرسته ونه کوي نو د خپل ورور مرسته خو به وکړی .

چه څرنگه دا خیال دده په زړه کښې تیر شو ، زړه ئې په غرځنگ شو ، اوپه ټول بدن کښې ئې دگوزڼ وهلی په شانی ریزدل پیداشو . لنډه داچه (حمید) له ډیر فکر وهلو ، او دریدلو څخه آخر په تنگ شو ، اوله کوره ووت مگر دده له وتلو سره جفت جگړه هم پای ته رسیدلې وه .

دده ورور له کوره بهر و وت ، او (حبیبه) له ژړا څخه خوځ مخوځ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبیبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره ورځ د(حمید)په خونه کښې په خندا ، او اکاړو سره ننوتله ، او هیڅ گله به ددې وچولی تریو ، او خوله به گې پټه نه وه نن اول ځلی دی چه په ژړا سره ننوتله ، او دده د ورور له لاسه ئې پټې کولی ، او اوښکی به ئې له سترگو څخه تویولی .

(حمید) چه دا وضعیت ته وکتلو ٨ ځایه ځکه ، او آسمان وربانده وڅرخیدلو ، او ربی اختیاره له خپل ځای څخه پاڅیدلی ، ددی په دلاسا کولو بانده ئې پیل وکړلو ، او سرگی چه دده د چیرکټ په باز و بانده ایښی و پورته کړ او .

په عین همدې وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریزدل ، او ارتعاش پیدا شو ، او یوی مرموزی قوی به دی د(حبیبې) په لوری کش کاوه .

هغه قوه چه له ډیری مودی څخه دده دروح په ټپه تیاره کښې پټه وه چه اوس ناڅاپه څرگنده شوی ده .

اورئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سرخه گرزول . لکه چه پوسور انگار دده په زړه کښ بل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خپل سرئی شکته کړی په رېږد بدااو اضطراب سره ئی مخی کړاه .

او پخپل ځان بان ی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښ اویدلی وه .

په همدغه حال کښ ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له دی ښځه په هغه خوا کش کړلوا وحال داو چه دا نه ده پوهیدلی . ځکه چه دهغی په وجود کښ هم د (حمید) له لاس وروړلو ښځه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښ له خپل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دوادړه هك يك اوحیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا یه دوه قدمه لری فاصله کښ ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پوری و زنهیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاخیده اود وره به لوری روانه شو له . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده او هیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د ژړا غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دهنو ولی ژړل؟ او علت ئی څه شی و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم ټوك

دشپې له مخې (مجيد) له نورو شپو څخه په وخت کور ته ورسيدو . او برابر د خپل وروړ خوني ته ننووت (حبيبه) په خپله خونه کښې په يوه کار باندې بخته وه . د وې د وادو ورونو ترديره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجيد) دهغې ځکړي په نسبت ډير خپه ، او پښېمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبيبه) د خوني خواته ور غلل ، ورتړلي و . دژړا غږئې دخوني له منځه آوريدو .

همدا چه (حبيبه) دخپل دميړه اوليوره په ور تګ باندې وپو هيدله ، په تلوار سره ئې دروازه پرانيستله ، اوښکې ئې له خپلو سترګوڅخه پاکې کړې ، او خپل اضطراب ، اوپريشاني ئې هم په خوشحالي سره بدله کړه ، اود (مجيد) ترخنګه داسې کيناسته لکه چه هيڅ يوشې ددوی په منځ کښې نه وي پيښ شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنې کورني په ګډه سره ډوډي وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، او نمونځ ئې اداکړ او ، او شپې شپې خبرې ، او مجلسونه ئې سره وکول . مګر دتيارې يو پټ عامل ددوی په منځ کښې دانېې ورځې ، اوشپې ترتهديدلاندې نيولې وې .

اصلي خبره موپرېښوده ، او په بله خوالاړو :

وموليکل چه (مجيد) په خپل هغه کار چه (حبيبه) غوندې يوې ښکلې تابعداري باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښېمانه و ، او له همدې جهته ئې (حبيبه) ته ډيره دلاسا ئې ورکړله ، او عذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دې سببه (حبيبه) هم له زړه دده سره پخولاشوه ، او (مجيد) ددې خپلې بدخوئي دجبران دپاره يوه جوړه ډيراعلې بوټان (حبيبه) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوټانو له پېښوکولوڅخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ ګې نه وزړلی، او هیڅکله نه وه خپه شوې اوس راشه چه وګورو چه په دې ورځو کښې په (حمید) باندې څه تیرېږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راهیسې یو نوی شي په خیال وجود کښې لیده، او یو بل ژور احساس دده په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دی دهغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط د ومره پوهیده چه د (حبیبه) د نژدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ د آوریدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلو څخه بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او خوشحالي ورته پیښېږي، او لدې شیانو څخه دده په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئې د آلوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شي په خیال وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړي؟ نوچوپ به و.

ورو ورو د اسکوت، او چوپ پیدائې په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.

وروسته له هغه به دیرې ورځې د خپلې خونې په یوه کنج کښې ګوښې ناست و، او ترې ترې به ئې یو لورې، او بل لورې ته کتل.

د دومېنیو ورځو کښې به (حمید) له دې خپل حالت څخه په تعجب کښې وه، او ترا به ئې ورځنۍ خوړله. ولې په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورک شو، او هر چیرې به لکه یو بت غونډې وچ کلک ناست، او تیه تیه به ئې یو خواته کتل.

اخر داچه په دې روحي بحران باندې یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، دده د روحي بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اور چه په دومبي شعله ئې او حته شوې وه دمېدې زیاتیدو، او تو دښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوښی بلا اخته شوی دی چه هر سړئی غم دی، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « پاڅئی تری ورک دی » او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی یوځای کښی ولاړ دی چه « دی خوانه ئی ګړنګ او هغی خوانه ئی پړانګ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی برسیره پردی چه دد نیاشرمندګی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پیښیدونکی دی ګویا دی له خپل مهربان ، او نیاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر، او تصور پسی بالکل ونه ګرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لګیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی ګوتی کاردی ، او دهغه پرهار علاج فقط د (حبیبه) وصل دی ، او بس .

کوم وخت بچه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، اود پالنی ، اودمهربانی مراتب پخپل زړه کښی ګرزول، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ورباندی ګرده تاویده ، او خرخیده ، او وینتان به ئی زیګه شول اوجګ به دریدل ، اومصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هر ځله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت، او حسن، اوکرشمی، او دهغی عشق، او محبت په تصور کښی ورتلو، نو لیده به ئی چه له دی ځنی هم رغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غتی غتی اوښکی به ئی له سترګو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی راباندی اوروولی ، اوڅه سخت تندردی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ، او خاطر سره یازما زړه د (حبیبه) له عشق، او مینی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه خلاص کړي، یا زما ساه را ښځه واخلي، او بې شرمومې مه شرموې، او د بناغلي (مجید خان) په مقابل کښې مې خیانت کاره، او متجاوز مه ګرزوې .

سره له دا سې راز نارو او سورو د (حبیبه) محبت، او عشق ده باندې لا زیاتېده، او د هغې د مینې لمبه دده په ګرد وجود کښې بلیده، او تل به ئې ستر ګې دوره په لوړی ختلې وې چه دیوې حوا، او بلې خوا تیرېده و په وخت کښې ئې تل وینې، او غوږونه به ئې د دې دغېږ دا ورېده دپاره ښېرو، او خپلې سو ګمې به ئې رانېکودلې چه ممکنه ده د هغې خوشبوئي ئې تر سو ګمو شي، او ډیر ځلې به دې په (حبیبه) پسې همغسې زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دده پسې تله او راتله، او خواه مخواه به ئې کومه موضوع پیدا کړې هغې سره به ئې خبرې او توفی کوله .

او په عین هغه حال کښې چه دده حرکات به له حبرو، او ګلوځه متجاوز ګیدو ته نږدې کېدل، زر تر زره به ئې د(مجید) خبره په مخ کښې د ... او له لاس و پښو ځنې به لرې کیدا او د ورور ولی وظیفې به د هان په ژبه ورته ویل ... ی (حمید) دا چې خیالونه چه دنا اړ عقبې د خرابوي، او تاز ما خوا خوږي ورور پمخ کښې شرموي، له سر ځخه و باسه ! زما دخوره په نسبت، چه تا سره مې ډیرې ښې ګښې کړېدی، تل امین، او وفادار اوسه .

که رښتیا اوری ! (حمید) هم همدا سې غوښته، او همدا به ئې تل په زړه کښې و . مګر خوار ځه وکړي، چه دده د زړه اختیار دده په لاس کښې نه وه . دده عنان، او واک د بل چا په لاس کښې و او بلا اراده به دا خطر ناکه کنده کښې (چه پای ئې معلوم نه وه) لویده .

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږي، او په دا بې سر او سامان چول او بیابان کښې نه ځي، مګر بل یو لوی قوه چه عشق ئې بولي دی به ئې د شاله لوری تیل واهه، چه هله ! زر که لاړ شه ! د ر یږه مه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۳

اتم ټوک

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندی اخته وه. هغی هم له دی غم انگیزه عاطفی ځنی (چه د «عشق» په نامه سره یادیږی) څه برخه لرله، مگر ذاتی عفت، او فطری عصمت، او دمیړه امانت، او دمیرمنی توب وفاداری، ددی په مخ کښی یو لوی دیوال او دټینگ سد په شانی ولاړو، او د خپل زړه خبری ئی نشوی ښکاره کولای. نو یخپل زړه کښی به ئی په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئی ایستلو، او په خوله به ئی هیڅ نه ویلو مگر داد پښتو دلنډی مفهوم به ئی تل په زړه کښی گرزولو

یټه مین یم پټ به ژاړم

پټی به او ښکی گریو انه ته تو یو مه

د (حمید) خونی ته به اوس ډیره لږ ورتله، مگر تل به ئی خپلی ځای کی څخه، د ده خونی ته کتل، او دده گرځ حرکات او سکنات به ئی لکه یوماهر عکاس د غور په سترگو سره لیدل، او دهغو عکس ئی یخپل زړه کښی ثبتاوه چه دنه لیدلو په وخت کښی له هغو ځنی استفاده وکوی.

د (حبیبه) په زړه کښی به وه چه خپل کار پسی لاړه شی مگر کار به ئی له لاسه نه ویوره. غوښتل به ئی چه له خپلی خونی ځنی بهر ته لاړه شی، مگر ددی په پښو کښی به قوت نه و چه پاځیږی.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښی لویدلی وه، له یوه اوری «عشق» اوله بل لوری «وظیفه» ددی په زړه کښی سره په جنگ و، او هریو به خپل قوت اوقدرت ښندلو ترڅو چه بری مونده کاندی او (حبیبه) هغی خواته ورکش کړی. داخواره کی په دی منځ ښی سرگردانه او حیرانه پاتی وه، او هیڅ نه پوهیده چه خپل لیونی زړگی سره څه وکړی؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانگړ اوئی دروازی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگی نیولی منتظره په ناسته وه ، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) بهنووت (حبیبه) به دهغه له مخ څخه تېښتېدلی په کور کښې به پټېده او هلته به ئې سر په دوادو لاسو کښې نیولی زار زار به ئې ژړلی .

دشپې لهخوا بهچه دوی گرد دهوډی اوچتی لپاره سره ټولېدل (حبیبه) به په ډېرمشکل سره خپلځان اداره کاوه، اوتر خپل واك لاندی به ئې ساته او په هره وسیله سره چه کېده ځان بهئې آ رامښکاراوه .د(حمید) حال هم دگډلون په وخت کښې کټ مټ د(حبیبه) په شان و.

(مجید) له یوی میاشتې څخه په ئېسې تل گوری چه دښځې رنگ ئې ورځ په ورځ تغیرمومی او مخ ئې تك زیړ آو ښتی دی او همداسې ئې دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږی مگر په سر باندی ئې نه پوهېدلو چه (حمید) باندی څه شویدی ؟ چه ورځ په ورځ ډنگرېږی او ضعف او نقاهت ئې آخری درجې ته رسېدلی دی ؟ او همداسې حیران و ؟ چه(حبیبه) ولې غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گل ئې مړاوی بریښی ؟ اوتل ئې دځوانی په بهار کښې دخزان اثر ښکاریږی ؟..

په رښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ورستنیو څو هفتو کښې ډېره غمجنه او پریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل ورور سره ډېره مینه لرله او هم ئې ښځه وربا ندی ډېره گرانه وه ددی حال اوتغیراتو له لیدلو څخه ډېرحیران اوپریشان و. دده په خیال کښې داسې راتله چه د (حمد) دپریشانی سبب خوبه همداوی چه امتحان ئې نژدی دی ،اودی دهغه له نتیجې څخه ویرېږی . مگر د (حبیبه) دخپگان په علت باندی هیڅ نه پوهیده،او په تعجب کښې پروت و،اوهرڅومره ئې چه په دی موضوع کښې فکر واهه په درك باندی ئې نه پوهیده - د څوورځو له فکرو هلوځلې وروسته دائې په چرت کښې راغله چه ښائی (حبیبه) به د کور له ډېرو کېناستلو څخه په تنگ شوی وی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورو دا فکر د(مجید) په ماغزو کښې قوت ونیولو ولې چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه)
دپریشانې لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو اوپه عین حال کښې دی خبری ته ئې ډیره تلوسه وه چه
هر و مرو ښائې د (حبیبه) د دې د رد تشخیص په ښه شان سره وکړې

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدګمانی طوفان دچا روح پخپلو
منګلو کښې ونیسی ، له هر لوری پریشانه فکرونه په هغه باندی یرغل کوی
اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت
سره وینی . ترڅو چه د داسې وهمی اوچتی فکر و په سبب سره ، له روحی
پریشانی څخه خلاصی پیدا کاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی
روح ته هیڅ یو آفت لەتردید اوشك څخه زیات ضرر رسوونکی نه دی ، او ښائی
چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید څخه ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښې دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئې
دا خبره په زړه کښیناسته چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه ، دسل
او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښې شو .

له یوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه
تر بیګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائحی
پی له کوم محرم څخه پرینږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښې دا خبره هم تینګه
شوی چه (حمید) بههم دامتحان له لاره ځنی خبه وی ؟ اوشپه او ورځ ئې د خپلو سبقو
په تکرار ولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیر ی
مطالعی اودزیار ویستلو په سبب و رپېښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم ګرزیدا
اوتفریح په کارده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی خبره باندی خبر نه و ، او نه پوهیده چه کشر ورور ئی (حمید) له ډیرو ورځو راهیسی له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ویلو څخنی بیزار شوی دی ، او د اضعف ، او ناتوانی او پریشانی له بل لوری ورته پیښه شوی ده .

خیر ! (مجید) داسی یو قصد ، او اراده وکړه چه له دی په وروسته به د صباتی او ییگانی له مخی (حبیبه) دده له کچنی ورور (حمید) سره ئی څه بهرته دروځی ، او وروسته له هغه گردش او تفریحه به دواړه بیرته سره رادرومی .

گویا (مجید) پخپل خیال کښی په یوه غیشی دوی نښی ویشتلی یعنی غوښتل ئی چه په دی وسیلی سره له یو خوا (حبیبه) له پریشانی او گوښی توبه څخنی خلاصه کاندی ، او له بل لوری ئی په زړه کښی خیال ورورته هم (چه به خپلو سبقو کښی له ډیرو زیار ویستلو څخه ناسکال زهیر شوی دی) څه تفریح او فهم غلطی ورکړی ، او دا کار دده په نظر ډیر ښه ښکاریده .

یوه ورځ په داسی حال کښی چه (حمید) پخپل کوټه کښی په ظاهر سره په مطالعه کښی مشغول و یعنی کتاب ئی پخپل مخ کښی پرانیتلی ، او ورته کتل ئی ، مگر فکر ئی لکه یو وحشی مرغه د کتاب له کوټ یو څخنی په تیښته ، او په یوبل عالم کښی الوتلو ، (مجید) ورباندی ننوتلی ورته وئی ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دی ډیر نقصان لری ! وروسته له دی څخه لږ ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښی تللی بیا په خبر و شوی (حمید) ته ئی وویل :

زما د ستر گو تور ه ! پوه شه زنی شپه د سینما سیل ته لاړ شه ، چه پام د غلط شی !

اګر که (حمید) هیڅ نه غو ښتلو چه له کوره بهر شی مگر دا ئی څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل دو ر ورله دی خبری څخنی خوښ شو ، او په زړه کښی ئی داخبره تیره شوه ، چه دی مشغولیاته می تر او سه پوری پام نه وه شوی ، و لی ز ه به تل پخوا له دینه چه د(حبیبه) د مینی له بی زما په وجود کښی نه وی بلی شوی ، د سبق په و یلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بخت وم ، اوفقط څوځلی سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښ سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ خه یام غلط شی .

نوزر پاڅیده ، او دریشی ئی واغوستله ، او له خپلی خونی څخنی بهر شو . که گوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دانګړیه مخ کښ بهر وتلوته تیاردده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په مځکه ویرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان ونیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لرزش ښکاره و ، او غابنونه به ئی یوپه بل سره لگیدل ، او لینگیو کښ ئی دریزږدیدا اثرمعلومیده .

په عین همدی وخت کښ چه (حبیبه ـ او ـ حمید) دواړه په حویلی کښ سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگر زاوه چه « زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی گنډی جملی په (حمید) باندی خوراعجیبه تأثیرونه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو څخنی په داسی یو حالت کښ واویدولکه چه داورعتی غټی سکروټی دده په سر او مځکر کښن اویدلی وی .

بیامځکه ور باندی گرده وڅرخیداه ، اوپه سرکښ ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنکس ئی خوړلی ، او لویدلی به و .

ناڅاپه دده په زړه کښ داخبره تیره شوه چه ښا ئی زما ورور به ز ما له دی معاشقی څخنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، اوپه ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی ورور ته (لکه چه دی) هغسی رنگه څرگند کاندی ، او دخپلی دیگنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښ قسمونه وخوری ، او ولوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر پخوا الدی شخه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وډاندی شوی له جیبه ئی پوشل ر و پگبز نوټ و پستلی ، اوده ته ئی ورکړاو،اویه یوه معمولی لهجه سره ئی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری شخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړئی لا دده له عاشقی څخنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - دده‌وریپښه شوه ، اوهغه داوه چه که د ی او (حبیبه) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را دروی مبادا چه له ده څخنی چپ له شریعت ، او انسانیت شخه کوم حرکت صا در شی،او ځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل‌چه دخپل وروړیه نسبت وفادار اوسی او دده حرم ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښ‌وی گوتی ورنه‌وړی ، مگرپخپل‌یاغی زړگی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو! دی پو هیده چه انسانی ر و ح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزو ری او ناتوانه دی . اود هوسو اوخواهشو په مقابل کښی کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی‌غرځی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو څخنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و، چه (حبیبه) سره یوځای له ګوره ووزي، ځکه چه پخپل ځان باندی ویریده، چه واك ئی له لاسه بهرنشی، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده، بهرپل کینږدی.

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ دا خیستاو لپاره غز ولی و، ور بیرته ئی کړلو، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل: «نه! زړه نه ځم!».

(مجید) ورته وویل: «نوکالی دولی واغوستل؟».

اګرکه دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه، هر کله چه (حمید) خیل لاس او پنبی په دی ځای کښی ورك کړی و، هرخو مره ئی چه په خیل فکر او ماغزو باندی زور واچولو، چه دخپل دنه تنګ لپاره کومه بهانه اوپلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای، فقط دومره ئی په زړه کښی تیره شوه، که په دی موضوع کښی څه زیاتی خبری وکړی، نه چه داپه خبره ئی ښکاره، یائی وروور ور باندی بدګمان شی ناچاره ئی بیا لاس ورووږدکړی نوټ ئی ورځنی واخیست اوله (حبیبه) سره یوځای له انګړه ځنی ووت.

(مجید) دکوځی تر آخره پوری له دوی سره لاړ. اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خیل وروته وویل: «په داسی یوه لاره ترسینمایوری لاړ شی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیراو باړکم وی، اوتاسو په هوسائی سره لاړ شی اوراشی اودتنګ په وخت کښی دتل (حبیبه) ته پام وی.»

دی خوارنه پوهیده چه هغه پخپل لاس وازده پیشوته وسپارله! یائی اوردباروده تر خوا ولګولو!! اوړنده شوی تښه ئی پخپله پښه ووهله!!!

څه به وکړی شی ددنیاقانون همداسی چلیږی، اوسړی دداسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخالقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر څخه شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پېغور ورکړی مګر په دی باندی نه پوهیږی چه د خطر او مهالکو څخه انسانان خپلو ځانونه پخپله لا سرسره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه نن چاته پېښیږی د هغه غفلت او بی پروائی نتیجه ګڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازار وڅخه تیریدل، او په تولو لارو کښی به چو په چو پتیا سره روان وو، او یوه هم له دوی څخه شونډی نه خوځولی هرکله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډیر ازدحام و تیریدل، نو دواړه سره نږدی شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نږدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند څخه روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب و له عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر څخه، (حمید) ته ئی دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی چه کتل د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.

د دنیا رسو الی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به.

خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که به لږ په دې بده مسئله کښې تحریر کېده . . نو له حده زیاته اوږدېده او خوړ را ډېره ویره به ور ته پیښېده .

د اګر د مختلفه احساسات سره غونډ شوي ، په ده باندې یو عجیبه حالت طاري شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئې فرق نه کېدلو . لکه مست شوی او بېخودانو غونډي په لاره تلو . خپل واک ئې په لاس کښې نه و خو خلې ئې له نورو تلونکو سره ټکر وخوړلو یو خلې نژدې و چه سخت په ځمکه باندې ولګېږي سر ، یا تني اورمېږ مات . شي بل خلې ئې بیا یو سخت ټکر وخوړلو مګر آفرین دوې په (حبیبه) باندې چه مېړانه ئې وکړه ، اوز رڅې له لاسه ونیو لو او ویې ئې نه ښودلو چه ولوېږي . . . او که چېرې په هغه سړک باندې چه ګرد په ډېرو او پلنو پلنو تیږو باندې فرش شوی و ، لوېدلی وی ، مړ به و .

د دې حالت له کتلو څخه ګردو تلونکو ، دې مېړنی ښځې ته تحسین او آفرینونه ویلو او دې سړي سره ټولو کسانو همدردي کوله ، او ویل به ئې چه خدای د دې ښځې ته خیر او برکت ورکړي چه دا سړی ئې له مرګه څخه خلاص کړلو .

وروسته له دې څخه چه د (حبیبه) پاسته لاسونه دده په وجود باندې ولګېدل ، او هغه له نژدې څخه د دې په بوی باندې متحسس شو ، نو لږ څه په خود شو ، مګر دده په ګردو اعضا ، او پلو باندې د دې یوې برقي شرارې نفوذ ، او جریان لرلو چه له خوشحالی او نشاطه څخه روغ شوی وه ، په بله ژبه دده په وجود کښې دارازې وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نري وږمې له تېرېدو څخه د یو لوی تالاب په مخ کښې له اوبو څخه کمکي کمکي څپې پیدا کېږي .

اوس نو بیا د ټینګېدا قوه دده په وجود کښې نه وه پاتې ، او واک ئې بیا له لاسه وتلی و . ولې چه بیانی پخپل زړه کښې هغه دده یو له بله مختلف احساس لیدلو چه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینې ، او وفادارۍ ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شپه تیره نه وه ، چه بیا هغه دواړه احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندې بیا هغه‌ئ د مغلوبیت یو منظره ښکاره شوه ، او بیائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندې څه تیریږي ، چه دی هیڅ نه پوهیږي ، چه څه وکړي ، او په کومه لار شي .

دی خوار په دې حالت کښې لکه هغه ناز که بڼه یا تنکی وچ وابنه ، چه دسختې تندې سیلې د جریان په مقابل کښې پر یوتلې وي ، واقع شوی و ، او بې واکه قد مونه به ئې آخیستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی خنګ په خنګ تلو ، او دتلونکو په ډله کښې به ئې ډیر ځلې له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دې څخه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شاپه ځینې شیانو باندې لګېدل او خوږیدل به ، او بل لاس ئې کلک د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پر یښوده چه ولویږي ، نور په بل شي باندې هیڅ نه پوهید ه .

(حمید) پدې وخت کښې په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئې ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او یو هنه تری هیره شوي ده . د ماضي ، او د حال ، او د مستقبل خبرې ټولې دده په ماغزو کښې سره غونډې شوي دهغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، او بر باندې هیڅ نه پوهیږي ، او ورد ، او لودن تری ورك دی . فقط په دې تیه تیاره کښې ئې کله کله د خپلې د مور (فاطمې) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څېره لید له او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښیده چه په هغه باندې درنا یوه پر ده (لکه چه کله کله له سپوږمۍ څخه چاپیر د نور ښېول لیده شي) اوید لی وی .

(حمید) په داروحي شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندې هیڅ نه پوهېدو ، تردې چه پدې باندې هم نه و خبر چه دی ولې نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا څیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره خنګ په خنګ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سړك په ار ته کښی چه هلته د خلقو بیر و بار لږ و، او رڼا ډیره لږه وه (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ئی کاندی، نو وروسته له ډیره نیولو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ټینګ کړه چه څیری ونه لویږي ، اوکوم ځای د ډیاخوږ نشی اوکه د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینما له سیل ځنی تیر شوی یی ته کورته لاړ شو » .

سبحان الله ! ددی خبری یو عجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سمدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یو هنه له خوبه ځنی و ینبه شو اوه، او په رڼو سترګو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر څنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د وروور ځیره هم د ده په مخ کښی ودریده ، او زړئی یبا له حیا، او وفا، او دامانت له سببه سترګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترګی په سترګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یو مسلمان، او باحیا، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډنډ کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و ، نو ځکه چه لږ څه پخود کیده د خجالت ، او د شرمندګی احساس ئی په وجود کښی له ورا ښکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنګ او شخړه سره اړله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د وروورولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستوونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی ، نو دلته یو تشبیه یا یو مثال راوړو ، اوهغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجود څخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګو یا چه دادواړه کسان ، دمیدم پر له پسی د ده په زړه کښی ښکار یدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) څیره به دده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، او خپل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، او له ده څخه ئی د وفاداری او دامانت شعاری انتظار لر لو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په ډېر عجیب قدرت سره یې نو د هر شي د ده له یاده ویستل.

او په دې وخت کښې به (حمید) دغه تېزی په شان وه چه په سخته ګرمۍ کښې د یو خوړ رایخو او یو د کاریز د ویالۍ په غاړه ولاړ وي، او غواړي چه له هغو اوبو څخه لږ څه وڅښي او خپله تنده پرې ماته کړي. همدا چه او به ته لاس وړاندې کړي سمدلاسه یو سړی راشي اوبه یې نږدې چه اوبه وڅښي، یعنې په مجرد ددې چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتې ور وړاندې کړي، فی الحال د ده د ورور مخ ورپه یادېده.

بالاخره (حمید) مغلوب شه. او وظیفې د مینې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د ځلمي توب احساساتو ګردو نورشیان له منځه ورك کړل.

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاتو باندې مشغول دی. او لکه هغه کسان چه د تبې په حالت کښې پرته پرته وېل کوي، دی هم په چټي چټي فکر وکښې پروت و، او هره ګړۍ به هر هر شي د ده په زړه کښې ګرزېدل، او دلاسه یې نه وه پوره چه دا فضول خیالات له خپل ځانه لرې کړي.

په همدې خیالو او اندېښنو کښې د وب د سینما دروازې ته ورسېدل، او (حمید) د (حبیبه) په تو مبل او اشاره سره بیا له خپل چرت څخه وتلی او وزرئی د سینما داولی درجې دوه ټکسونه آخستي او دواړه سره لاس په لاس د سینما په خوانه ورننوتل.

نهم ټوك

(حبیبه) موهیره کړه ، راځی اوس وګورو چه هغه څه حال لری ؟ . .

(حبیبه) هم د(حمید) په شانی په یو عجیبه کشمکش اخته وه .

مګر ښځی داسی یو خاصیت لری چه دخپلو احساساتو په پټولو کښ له نارینؤ څخه ډیری ښی دی ، او په دی کار کښ یو ه خاصه ملکه لری . دښځی ضمیر دسمندر بی پایانه سیند غوندی دی چه ډیر طوفانونه، او موجونه پخپلو ژورو ځایو کښ ساتی او په مخ ئی هیڅ یو اثر هم نه ښکاریږی په میاشتو او کلونو کښ رنځ باسی او زحمت په ځان آخلی ، مګر خپلی شونډی هم نه خوځوی . په راز رازتکلیفو او ربړو باندی اخته وی ، ولی ددی له خولی څخه یو آه هم نه وزی .

(حبیبه) هم عاشقه شوی وه . رنځ به ګی ویسته ، زړه به ئی له غمو څخه ډك و ، مګر به خوله به ګی هیڅ نه ویلی ځکه چه داهم وظیفه شناسه وه او له وفاداری اوامانت داری څخه ډکه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولوي تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینو په احساساتو کښې تل لیده شی، او مونږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله، او تر او سه پورې پوهان ددې تفاوت او تو پیر په حقیقت باندې نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندې رڼا اوبږی، او داتوره وریځ دبشر د ژوندون له مخې ځنې ورکه شي. نو البته انسانان به پوقده نورهم دسعادت او د نیکبختی په لورې دروی.

اګر که په پرومبنیو ورځو کښې دپرشانی نښې د (حبیبه) په څېره کښې لیدلې کیدلې، مګر دا نښې به دوهم نرې او ناڅیزه وی، چه هیڅوك به د هغو په لید لو د هغې په هغه درد باندې چه ددې په زړه کښې پروت و، نه پوهیدل. او چې له دې ځنې که به څوك د (حمید) حرکاتو ته ځیر کیده، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی.

هو! (حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. او دهغه په شانی ئې غو ښتل چه په خپل اسلامیت او امانت او وفا باندې ټینګه ولاړه وی.

نه! اوس ددې خبرې ځنې مخ آړوو، او سینما ته ګورو چه هلته څه پیښیږی.

هغه فلم چه په دې شپه ښودل کیده، دعاشقی یو ډېر ښائسته فلم وه... یوه ګاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلې ګاډی کښې کرا کړی وه او دسفر په منځ کښې ګاډیوا ن په دې ښځه باندې عاشق شو او په هغه هوټل کښې چه دوی دشپې له مخې ښکته شوی وو، د آشنائی تارئی ور سره وغزاوه...

(حمید) ددې برخې په لیدلو سره بالکل بې واك شوی و، او دده احساسات داسې خوځیدلی و چه نژدې و هملته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئې و نیسی لکه چه په دې قصد سره له خپل ځایه هم وخوځیدلو مګر په مجرد دپاڅیدلو دده فی الحاله ځراغونه بل شول او دی هم بیرته کیناستو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلې پردې ترشروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په ځير ځير (حبيبه) ته کتل مونږ نه پوهېږو چه په دې وخت کښې ئې څه خيال پلو و نه ېخول او په کومو کومو چرتو کښې ډوب ټللی و فقط دومره پوهېږو چه دخامې توب تر تأثير لاندې بالکل راغلی او نور گردشيان ئې هېر کړی و....

په دوهمه پرده کښې دګاډيوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه ګاډيوان دهغې ښځې په چېرکت پريوتلی ددوی د ناستې او دملاستې منظره ليدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بياخراغونه بل شول.

ښاغلی! لوستونکی پخپله تصور کولای شی چه ددې مناظرو دليدلو په وخت کښې به (حميد) په څه فکر کښې و، او د (حبيبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلميان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوي و، او اوس هم څنګ په څنګ سره ناست دی، او داسې پيښې ته هم ګوري.

(حميد) بېچاره دشيطان په لاس کښې ولوېده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، او س دوظيفې دېيژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هيڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه ژرتر ژره دسينما له خونې څخه ووزي. مګر دومره بې سده شوی و چه دخوزېدو طاقت ئې نه درلود، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو. بيا څراغونه مړه شول، او دسينما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق او عاشقۍ بدې قصې، او خرابې پېښې څرګندې شولې، او دګاډيوان دهغې بد بختۍ، او تباهي مناظر وښودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، او عاشقۍ له لاسه ورپېښې شوي و.

هغه ښځه ئې له لاسه وتله هلك ئې په بختۍ، او واوروكښې مړ شو، دی پخپله دربه در، خاوري په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چېرته لاړ.

(حميد) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هيڅ فکر هم نه و، او هيڅ پوی ته ئې پام نه شو او که ددې قصې آخرته ئې فکر شوی وی، نو البته ددهٔ دعشق تود والی به لږ يده، او ددې هولناکه هنګامې په ليدلو سره به ئې سترګې غړيدلې وې مګر هيهات او افسوس!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او گرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه ووتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیو ارو چه زر کورته ورسیږی مگر دوی دواړه و څ کسان په خپلو ځایو کښې ولاړ وو . مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښې وو ؟ او کومه اراده ئې درلوده ؟

لکه چه (حمید) د خپلو عواطفو په مقابل کښې مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئې چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی . مگر خجالت باسی . که رښتیا وویل شی هم ئې خجالت ویسته او هم ویریده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم په خپل زړه کښې د مینې په درد باندی اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغې په زړه کښې هم لویدلی دی . دویری سبب ئې داوه که څه وواڼی ، ورور به ئې دده په حال باندی خبر یږی ، او پټ راز ئې ښکاره یږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او ددی خبرئې له تصوره څخه په ځان ریږ دیده .

له بل لوری ئې غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښې خپل ځان پوه اوی ، او بالمقابله سری غونډی ښکاره کا ندی . نو ددی جهاتو په سبب ئې نشوی کولی چه د خپل زړه په خبره ښکاره کړی ، او بر سیره په هغه زړه ئې نه غوښته چه د خپل دوروره نسبت سره خیانت وکړی ، او له گرد و څخه بد تره داخبره وه چه که دی د خپل عشق ، او دمینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به ددی دعشق په لمبو کښې لا زیات سوزی .

لنډه داچه (حمید) په هغه حال کښې چه درنځوراتو په شان ځنکیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره ځنگ په ځنگ دکور په لوری روان شه .

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښې ناست و . سم دستی و شپو له عادت سره ئې شپه هم دهغوی دوی په گډه سره وخوړه له شوه ، او چای وڅکل شو . ورو سته له هغه څخه (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بدحال درلود لکه چه په خوب کښې دکابوس عارضه ورپیښه شوی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه‌شپه‌تېره‌وه‌چه‌د (حمید) چیغې پورته شوې ، ناری سورې به ئې وهلې (مجید) چه د (حمید) داشور او ماشور واورېده ، سمدلاسه د خپل خوب له ځایه پاڅېدلی د (حمید) خونې ته ننووت او پښتنه ئې ورځنې وکړله چه « هلکه‌ولې ژاړې ؟ » چه گورې (حمید) پخپل چپر کټ باندې اوږد غزېدلی او ژړل ئې .

(مجید) چه‌تراوسه پورې خپل ورور په‌داسې یوحالت کښې نه‌و ، لیدلی ، له‌دې وضعیت څخه ډېر خفه، او متعجب شو ، او راز راز پښتنې ئې له (حمید) ځنې وکړلې (حمید) د گردو سوالو په‌ځواب کښې ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهېږم ، په ځان نارو غ یم چټې خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) ورباندې ډېر اصرار وکولونو داځواب ئې ورته‌وو یلو : « مورمې په خوب کښې ولیده ، او دهمدې لپاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښې کیناسته ، او بیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دې وخت کښې (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه‌د خپل ورور په‌فکر کښې ډوب تللی و ددې ژړاته‌ئې پام ونشو ، او که ددې په ژړا باندې هم‌پوهېدلی وې . نو هر و مرو به له دې پټ روحي ارتباط ځنې څه نه‌څه خبرېده .

هو ! په ربښتیا سره که داسې کېدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلي درد باندې پوهېدلی وی او ددوی داصلي رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کېدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسې نه پېښېدله او بل کوم شکل به ئې ځان ته غوره کړی و . مگر سرې څه وواېي :

د جهان حادثات پخپل تگ کښې ډېر چابك او گرځندی مشغول دی

او دده او دهغه او دنورو کسانو له خاطره دخپل د تگ لار نه چپوی

ځکه چه انسانان د جهان د حوادثو په مخ کښې کټ مټ داسې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښې ئې باد هری خوا ته آلوزوی .

دا شپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و... مګر دننه په زړګی کښې ئې اندېښنه ډېره زیاته شوی وه .

غم او اندېښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب او شدت په وخت کښې غمجن سړی په ښکاره سره ډیو آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ! دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښې غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوداه .

انتظار ئې ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، او دی دخپل دزړه په خبره خپلی محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه خبره ده چه دهغی دمینی غبشی ډیرپه ښه شانی دده دځګرپه ښیه لګیدلی دی .

د ښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی دنارینو دروح په تیاره کښې خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی پوهیږی ، مګر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د پټی مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې صورت سره ډېر وخت تېر شو . . . دامتحان ورځې په سر ورسېدلې . (حمید) اړ و چه دورځې له مخې له خپل کوره بهر ته ووزي . او ددې یوالځې توب په وخت کښې (حبیبه)ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې یو کنج کښې مخ په دیوال کښېني ، او له خپل ځان سره ګړېدلې ، او له خپلو ستر ګو څخه اوښکې توئې کړي .

د (حبیبه) له‌دې احساساتو اوعواطفو ځنې (چه یدې ورځو کښې ئې لري ، او دخپل دزړه دمینې په پټه لمبه کښې سوزي ، اومحبت دغم په کړاؤ کښې و ریتېږي او تلېږي) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه ولیکلې شي ولې چه دمینې احساسات اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکاره ولو ، او په هغو د پوهېدلو توان نه لري .

دموسیقي په یوې سندرې-دساز اوسرود په یوه مجلس- دیوې نقشې په ښا ئښت- دیو شعر په لطافت- دیوې منظرې په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندې پوهېدل آسان دي ، مګر دیوې ښځې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پوهېدل ، له دغو ګردو څخه خورا سخت او ګران کار دی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوک

نا څاپه (مجید) ته یو سفر ور پیښ شو اگر که د(حبیبه) او د(حمید) لری والی په ده باندی ډیر سخت تیریده ، مگر سره له دی دده تنگ دیورسمی حکم په سبب سره ضروری و . ولی بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښی لکه (حمید) غوندی یو سرپرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښی ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پدی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه د خپل د سفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له اوله تر آخره پوری ئی په خوځوځلی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو . (حمید) هم ده ته وعده او ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښی ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښی نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هم داوه چه « روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښی په ډاډینه بخونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری خفه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډېره وخته پوری هلته ولاړ و، او په موټر پسی او دغه دوړو ته ئی کتل، هر کله چه دغه موټر گردی علامی او نښی د ده له سترگو څخه پناه شولی، نو دی هم په ډېره هوسائی او متانت سره له موټر خانی څخه وخوځید و. دی چیرته ځی؟ معلوم نه دی! په څه فکر وکښی ډوب تللی دی؟ خدای زده! . . .

نن له گهیځه تر بیگا پوری (حبیبه) په کور کښی یواځی وه، ډېر وخت ئې شپې ځنی تیر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلی خونی ته ننووت، ډوډی ئی نه وه خوړلی، همغسی وزی پخپل چپر کټ باندی پرېووت.

نیمه شپه وه چه د پښو څپهار ئی تر غوږه شو. سترگی ئی چه ونغړولی کتل ئی چه ډیوه بلیږی، او دده په میز باندی کوندری غوړېدلی، او ډوډی ور باندی پرته ده مگر هیڅوك هلته نه ښکاریده.

اول کښی (حبیبه) داسی انتظار لره او چه (حمید) به د نهاری د پاره نن شپه هم لکه نور کله زما کوټه ته راځی، نو هر کله ئی ولیدل چه هغه برابر پخپله خونه کښی ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولی چه هغه ته غبرگړی. خولگی د ده د دروازی تر شا راغله، او بیرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره ویریده، او پوهیده چه د (حمید) په زړه کښی څه څه شیان تیریږی، او بیم ئی خوړلو چه ناڅاپه دغه د عشق مخزن، او دمینی ذخیره زما د یواځی لپاره او په سبب لکه باروت غوندی اور وانخلی، او هغه تر خپل نفوذ لاندی راته ونړی.

له بل لوری پوهیده چه (حمید) ډوډی نه ده خوړلی. که ئی ناری وریسی وهلی له ده نه څخه ویریده. او که ئی پرېښوده چه همغسی نهار څملی دا هم ورته ډېره بده ښکاریده.

(حبیبه) په همدی تشویش، او اندیښنه کښی تر نیمی شپی پوری بخته وه. آخر ته ئی دا په فکر

کښی تیر شو چه د (حمید) ډوډی توده ، او تیاره کړی او ورګی وړی هلته ګی ورته پریښی دی او ډوډی ئی په پطنوس کښی اخیستی ورو ورو ورغلی دده دخونی دوره ترشا ودریده ، او غوږ ئی کیښود ، هیڅ یو غږئی وانه وریده ، نوئی ورو ور پرانیستی وګی لید او چه (حمید) پخپل چپرکټ باندی غزیدلی دی . نو دامې سوکه سوکه ورغلی ، ډوډی ئی په میز باندی کیښوده او څراغ ئی ولګولو ، او وروسته له هغه څخه هم نسی چه راغلی وه ، بیرته ووتله ، او دبیرته تګ په وخت کښی (حمید) ددی دپښو شرپهاری اوریدلی ، له خوبه ویښ شو ، او ډوډی ئی په میز باندی ولیدله .

(حمید) له خپل ځایه پاڅیده او ولاس ونه ئی ومینځلی ، بسم الله ئی وویلی په ډوډی باندی کیناستو ، مګر اشتهائی بنده وه ، او هیڅ شی ته ئی زړه نه کیده ، او یو سخت دردئی پخپلو ماغزو کښی لیدلو . لکه چه د خونی د چت تر ل لنګر دده په سر باندی آ جولی شوی وی یو دری غږ لکه دغومسی بنګهار دده په غوږو کښی راتلی ، او له هغه سره ئی یو درد ناک احساس پخپل زړه کښی پیداکوندلو .

ازشبه د ډوډی په میز باندی قرار کیناست ، او وروسته ئی قاشغ ، او پنجه وا خیستل او غوښته ئی چه په خوراک شروع وکوی یوناڅاپی ئی دا فکر په ماغزو کښی ولویدو ، چه دا ډوډی (حبیبه) پخ کړی ده ، او دا او څی د لته (حبیبه) ایښی دی ، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددی خیال لا تو ګر زیدل دده په زړه کښی فی الحال له ځایه پاڅیده او له خونی څخه بهر شو په کفش کن کښی ازشبه ودریده و په خیال کښی ئی ور تللو چه دشپی په تیاره کښی دده جب چاپیر له وهمی اشباحو څخه ډک دی څو دقیقی ئی دکور په حویلی کښی دی خوا او هغی خوا ته ګرځیدو ، اورا تنګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخونی شاته ورتلو ، هلته به لږ څه دریده ، او وروسته له هغه به ئی لیدل چه یو غیبی لاس وتلی ، دی تړل وهی چه له دی ځایه دروځه ، ولی دریدلی ئی ؟ دا کار څو ځلی پر له پسی په عمل راغی .

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرزېدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو زړه ئې په غړ ځنګ شو. څنګنو نه ئې په رېږدېدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په خوا کښې کېنا ست او وئې لېدل چه د شپې په نیمه روښانه رڼا کښې د تالاب اوبه رپېږي لکه چه د انسانانو د هغه ناپایدار، او رېږدېدونکې خیالاتو پېښې کوي چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلې هم له هغه بنګهارې څخه یو آواز جوړ شو د خپل دښتې په لوری ئې وکتل او بیه په ځر شو، نو ورته ښکاره شو چه (حبیبه) زاړی په تلوار سره ددې د خونې په لوری روان شو، وئې لېدل چه ورځې پورې و. ودرېد و. وئې غوښتل چه بیرته وګرځي مګر په پښو کښې ئې زور نه و؛ او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږي، نو لږ ډېر ئې وکولو. د ژړا غږ زیات شو.

په دې وخت کښې چه د ده باندې د تشویش او د اضطراب حالت و. لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر و کښې ډوب تللی و، او په دې خطر ناکه شیبه کښې څه رازې مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائي چه ددې قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...

ښائي چه پوهېدلې به وي چه هغه هم...

نو دوره تر شا ودرېدو، او زور ئې ورباندې وواهه، ور خلاص شو، او دې د ننه په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غونې کښې ولیده چه په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده. یو واری دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غورځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره لګېدل له سره تر پښو پورې رېږدېده، قوت ئې نه وچه خپله پښه ددې په چپرکټ باندې پورته کړي، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کښېني. اولا سونه ئې د (حبیبه)

په اوري اوزده کړي هغه پخپلې غېږ کښې ونيسي .

(حبيبه) باندې چه په عين هغې ژړا کښې اوس د خوب د درومبي شومي پريشانی راغلې ده د خپلې خونې د دروازې له پرانيستلو څخه ئې يوه سخته چيغه اوتراوتله وه . لکه چه دې ونه پېژاندلو . او يوه سخته کړيکه ئې وکړه او ډېره رياته ووېرېدله .

(حميد) هم له دې کړيکې څخه ډېر د تراوتلو ، او سمدلاسه ئې خپله د شايه حوا آخستي ، او پياده په دې قصدئې وکاوه چه د (حبيبه) تر خوا په چپرکټ باندې کېنا ستلې د مدهوشي او سکر په حالت کښې چه د عشق له شرابو څخه وزه ببنه شوې وه (حبيبه) ته لاس ورغږ وي او پخپلې غېږ کښې ئې ونيسي .

عين په همدې حالت کښې په خورا پريشانی او انديښنې سره ئې ولېدل چه د دې د خونې په نيمه رڼا تياره کښې يو سړی دده په نظر کښې راغی چه د (حبيبه) د چپرکټ په هغه خوا د ديوال سره ولاړ دی چه نه ورنه څرګند شو او دقت ئې وکړ او ، نو ئې وپېژاندو چه دده مشر ورور (مجيد) هلته ورچ کلک ولاړ دی.

(حميد) د خپل د ورور له پېژندلو سره پيوسته يوه سخته کړيکه کړې وئې ويل : الله اکبر ! او بېهوښه شوې هلته لکه يو مړی ولوېده . . .

يو و لسم ټوك

د لمر وړانګې له کړکۍ څخه په کوټه کښې لوېدلې وې، چه (حميد) له خوبه يا بېهوشۍ څخه ويښ شو (حميد) په دې رڼا کښې خپلې ستر ګې پرانيستلې، تېروخت ئې لبونيا نو غونډې دې خوا، اوهغې خواته کتل، يو د المارۍ ئې وليده چه کتابونه په کښې ايښي و، په بلې خوا کښې ئې يوه لويه هنداره او دوه پردې وليدلې او په بل لوري کښې ئې يو ميز چه په شاؤ خوا کښې ئې څو چوکۍ ايښې وې، تر نظره شولې.

(حميد) دا شيان ګرد له خپل نظره تېر کړي همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه دلته لوېدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه دلته رسېدلی دی. او د پرونۍ شپې ګرد خبرې ئې يو په يو په ياد شولې سخته ستوماني ئې په ماغزو کښې وربنکاره شوه، او بيائې چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه چېرې خوب نه ليدلی وي. دی همغسې پخپل ځای باندې پروت و، او د پورته کېدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د (حميد) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په ياد ورتلې او پخپل ځان باندې به ويرېده، او لړزېده.

دې فکر چه دده ورور دده په کمين کښې و، او پرون شپه ورته پټ شوی و، چه دده د خيانت منظره له خپلې ښځې سره پخپلو ستر ګو وويني، او دده ددې ناکامه عشقي سر آخر رسوائي ته ورسېدلو، ډېر سخت تاثير ئې ور باندې وکړ او، او له سره تر پښو پورې لمبې ور باندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې و چه حضرت عزرائيل عليه السلام ورته راغلی او سالګی ترې آخستی او سمدلاسه مړ شي، دا به ډېره ورته ښه وي، له دې څخه چه بيا خپل مشر ورور سره مخامخ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تیره بیا چه د خپل ورور محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانۍ یو په یو ددهٔ په مخ کښې دریده او دهغو ټولو په مقابل کښې ئې خپل دانا ووړه حرکت ته فکر کاوه، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتې ویله، ګویا د ګرمتوب یو لوی بار ددهٔ په اوږو باندې بار و. او د ندامت او د انفعال احساس به، زیات آزار ور رساوه.

مګر آیا اوس د اپښېمانۍ او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی، چه کار له کاره تیر شویدی، او ورور ئې ددهٔ په دې بد کار پوهېدلی دی او ددهٔ د خیانت ننداره ئې په خپلو سترګو سره کړې ده. هرڅو مره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتې لاره ئې نه شوی پیدا کولی. او نه دې لعنت ویلو او ملامت کولو ځنې هیڅ یوه فائده نه ور رسېده. ولې چه اوس ئې مات او غوړی توئې شوی وه. او ددهٔ د رسوائۍ لګن له بامه اوېدلی و.

یعنې ددهٔ ورور؛ وروسته له دې ځنې چه ددهٔ له عاشقۍ ځنې خبر شویدی، په داسې یوچل سره د شپې له خوا ددهٔ ته پټ شویدی، تر دې چه دی ئې ولیده چه د ده د ښځې خونې ته په نیمه شپه کښې ننووت، او دهغې چپرکټ ته ور نژدې شو، او په دې صورت سره ئې ددهٔ له پټو خبرو ځنې ځان خبر کړ او! نو اوس زه څه وکړم؟ او څه خاورې په سر باد کړم؟

دا رازې خیالات د (حمید) په ماغزو کښې تیریدل. او دی د هغه غرق شوی سړی په شانې ښکاریده. چه په اوبو کښې ډوب شوی وی. او د ځان د خلاصې او د بیرون تلو لپاره لاس او پښې غورځوی. سره له دې چه دی ښه پوهېدو چه دا ګرد فکرونه چټې او بیکاره دی.

بل یو فکر ددهٔ په زړه کښې وګرزیدو. نو زر پاڅېدو. او خپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونې څخه په منډه وتلی خپلی خونې ته ننووت او هلته ئې خپل کالی او دریشی واغوستله، او په داسې پوشانې چه هېڅوک ئې ونه وینی، ورو ورو پټ له انګړ ځنې په داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان ئې چه سرلي تېر آچولي و ، بېرته وووت. وروسته له دې چه کوټې ته ور سېد و نو په منډو ئې شروع کړې تر یو حده پورې ئې په تلوار سره ځان ورساوه نو هلته دریدلی ، خپله کاله ئې لوستلې ، د هوسائي نفس ئې له خپله تېره ځنې وویست . مگر تر شا به ئې بېرته کتل چه څوك وريسې شته او که نه ؟

هر کله چه په دې خبرې باندې ئې ډاډينه پيداشوه چه د ده پسې څوك نه ځغلي او ده ته د هيڅا پام نه دی ، نو شکر ئې وويسته . او بيا دغه په شان د لاري په يوه خوا کښې روان شو .

حميد اچه تلو نکي به په مخه ور تلل ، ځان به ئې تري گوښه کاوه . تر دې چه دو تېر خانې ته ور سېد . او هلته په زورو فکرو کښې و اوېده .

اګکه چه (حميد) د تبيتي فکر په سر کښې لري ، او غو اړي چه دفرار په ذريعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندي . مگر په دې باندې نه پوهېد و چه چېر ته لاړ شي ؟ .

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټينگه کړې وه . چه وروسته لدې ځنې نه بنائي چه خپل ورورته ور په مخ شي . او لدې څخه زيات بل کوم يو مقصد ئې پخپل زړه کښې نه لرلو .

مگر ددې خبرې له تصور څخه چه دې به له خپل ښار ځنې لرې لوېدلی د مسافری او غريبۍ په مصيبتو اوريږو باندې آخته کېږي ، ډېر و بېر يېده .

نا څاپه يو غږ ئې له ورا څخه واوريده . چه ور ته ځير شو وئې کتل چه ډ اکی دی . ديستي موزع ده ته ويل : « حميده ! چېرې گرځې . زه دستاسو کور ته تللی وم . تاسو هلته نه وی . »

دډ اکخانې چپړاسي ورسو رنگي ددې جملې له ويلو ځنې وروسته له خپل بکسه ځنې د ده دورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط وویستلو ، چه دده ته ئې له لري یو ښار څخه په همغه پرون ورځ آستولی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی. او وروسته له دې څخه ډاګې خیل در سید اتو کتاب ده ته‌وړاندې کړی ورته‌وئې ویل چه « آغا ! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه .

« حمید » ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې شوی د ډاکخانې په کتاب کښې ئې امضاو کړله .

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه‌ولوست ویوهیده چه دده دورور په خط د لیکلی شوی دی. یو سخت اوسیلی ئې له‌ټتره څخه وویست او پاکټ ئې وسیځاو او وئې لوستلو او و یو هیدو چه ورور ئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده اود (حبیبه) د ډاډینې لپاره ئې داخط لیکلی دی. او په پسې کښې ئې چالان کړی دی .

داخط ئې څو ځلې په خورا دقت سره ولوستلو ، او وئې لیدلو چه په‌هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتن شوی و او داهم په کښې لیکلی شوی و چه باید په‌نورو کورنی کارو باندې هم زیات پام ارنه ولري او مخصوصا (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لري چه خپه درڅخه نشي .

(حمید) له‌دې او بې څخه هیڅ شی باندې ونه‌پوهیدو کاغذ ئې بیا په‌ډیر دقت سره ولوست اولاندې باندې ئې کړ ، او دده پاکټ ته‌هم ډیر ځیر شووئې لیده چه د هغه ښار د ډاکخانې د باطل کولو مهرئې خوړلی دی چه له‌هغه‌ځایه داخط استولی شوی دی .

پهر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخه (حمید) له خپلې تیښتی او فرار څخه ستون شو او له موټر خانې څخه دښار په‌لوري وخوځید او ورځ ئې چټې په‌ددې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تېره کړله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تیاره ماښام وچه (حمید) سنړی ستومانه وږی تږی بیرته کورته ورسید. دکورپه خوا کښې بیاشاك ورته پیداشو، نه چه خپل کورته ورننوزی او خپل ور ورسره مخامخ شی.

بیاڅی همغه‌یا کتې له خپل جیب څخه وویست (چه له صبار اکیسی ئی هغه له سل ځلی ځنی زیات لوستی و) او بیائې ولوست او دا ګڼانی مهروته ئې دقت وکولو او بیائې کلك پخیلومنګلو کښې نیولی هلته ودریده او په یوژور چرت کښې پرېوت مګر سره له زیات فکر کولو هم په دې معما بانـدې هیڅ و نه پوهید و.

نژدې نیمه شپه وه چه دخپل انګړ ددروازې ترشا ودرید، اوپه ډیره و یره او احتیاط سره ئې دروازه ور وو وهله.

لکه چه (حبیبه) ددې په انتظار کښې غوږ په آواز وه زرئې ورپرانیت او ځان ئې پوخوا نیولی په یونری ریږدیدونکی غږ سره ئې وپوښتیدوچه: تاسو چېری واست چه ډ اکی تاسو پسې ګرزیدداود (مجید) خطائی دسناسو په نوم راوړی و؟ .

(حمید) ددې خبری په آوریدلو سره آرام شو. ولې بیائې هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو ئښې همغسې ناست و او داسې تصورئې کاوه چه دالو به دده درسوائې او مسقر ګی لپاره روغه شوې ده.

د (حبیبه) له خه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت. ازوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډې راوړله او دده په مخ کښې ئې کیښوده، او دستی بهر ووته. (حمید) ډوډې وخوړله او په بستر باندې پرېووت، مګر ترصبا پورې ئې په سترګو کښې خوب نه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم ټوک

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډېر پرېشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کوره ووت.

د (حبیبه) په خونه کښې هېڅوك نه و، ولې چه (حبیبه) بهر په حویلۍ کښې وه او له ګېڼې راپسې په خپل کورنۍ کارو کښې بخته وه ولې چه نن خپل پلار کره تلله. (حمید) دهغې خونې ته ورننووت او هرشی ئې په خو رادقت سره له خپل نظره تېر کړل.

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چغو ګډ شو ځکه چه دامشکله معما چه ددې په ماغزو کښې ئې له خوشیو او ورځو څخه راپسې ځای نیولی و، پخپله حل شوه.

یعنې دده دوړ ور یو خورا لوی قد ښوونکی عکس د (حبیبه) د چپرکټ تر خوا دیوال سره ولاړ و.

هو! دا څېره د (مجید) وه چه دټکټ په وخت کښې ئې د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په یو ښائسته چوکاټ کښې ئې نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډېر وېرېدلی و علت ئې همدا و، چه دخپل ورور په دې قد نما عکس باندې ئې سترګې لګېدلې وې.

په رښتیا سره چه خیال پر ورماغزه تل داضطراب او دپرېشانۍ په وخت کښې دخیال او دحقیقت په منځ کښې فرق نشي کولای. لکه چه په (حمید) باندې هم همدا ټوقه شوې وه.

یعنې (مجید) ددوی له عاشقۍ او پټو خبرو څخه هیڅ خبر نه و، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و. داشپان فقط د (حمید) واهمې پاوېرې له خپل ځانه روغ کړی و. او دا په منځ هم هغسې لکه چه وه پاتې وه او اوښې نه ومات شوې، بلکه روغ او غوړی هم هغسې موجود وه او ددوی دعاشقۍ اسرار لا چاته ښکاره شوې نه وه. نو هر کله چه هغه ټولې خیال او واهمه (چه ددې ګرد و حشتو او وېرو سبب ګرځېدلی وه) له منځه ورکه شوه، بیا هغه اور د (حمید) په سرباندې بل شو او له دې خبرې څخه چه دې غولېدلی و، او ورور ئې لا دده په دې مینتوب باندې خبر شوی نه دی، ډېر زیات خوشحال شو. او دهغه مارغه په شان چه له لومې ځنې

خلاص شوي وي. دا نګړ په حویلی کښې دی خوا، او هغه خوا ګرځیده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د مکتوب دورې ته تللی وي.

په رښتیا سره چه (حمید) ډیری خوشحالی ځنې خیل سره پېښوځنې نتوای پېژندلی، او په او چت غږ سره به ئې سندرې ویلې. کله به دننه کوټې ته ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپېر کښې ګرځیده، لژ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خیل لاسونه او مخ او پښې به ئې وینځلې.

او بیا به ئې باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئې شکول، ونو سره به ئې غیږې ورکولې ورو سته له دې څخه به بیا کوټې ته ورننوتلو، کله به ئې میز او چوکۍ او کتابونه په یو کنج کښې وطاروا او بیا به ئې هغه ترتیبونه ړنګول په بل کنج کښې به ئې هغسې ترتیبات روغول.

دا ګړ د حرکات، او لوبې چه د (حمید) له اوری لیدلی کیدلی د خوشحالی، او نشاط نښې، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار د دې زیاتې خوشحالی، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئې نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازې ځنې تیره شي د زحمت او دربدې موجب ګرځي، او له همدې جهته وائي چه په هر شي کښې اندازه ساتل او میانه روي خوراښه ده.

په دې وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یارته اړو چه د خپل زړه د دې خوشحالی اندازه ورته وواېي، او خپل هغه مو هوم خپګان چه څو مو ده پخوا جوړیږی ورته پښې شوي و، او اوس هغه خپګان په دې خوشحالی سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړي.

دا یو طبیعي امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان

په وخت کښې غواړي چه له نورو سره کښیني، او باخې، او خبرې، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتری سره وکوی او یو او بل سره و ګډېږي، او خپل غم سپك او خوشحالي په هغه سره زياته کړي. ګویا په غم او ښادی کښې د خلقو ناسته او ولاړه په همدې فلسفه باندې بناده.

ومو ویل چه (حمید) غوښته چه د دی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ور ښکاره کړي مګر افسوس چه نن په کور کښې هیڅوك نه ؤ او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللې وه او د ا یو اځې ئې دی خوشحالی په (حمید) باندې زښت زیات اثر غورځولی و، او هیڅ نه پوهیده چه څه وکړي نو پخپل ځای به آرام نه کیناسته، او د ابو بانو په شانی به دی خوا، او هغی خوا ګرزېده، دیوال سره به ئې دړېده، او د چمن په منځ به ئې پراخ لوېده، او په خیابانو باندې به ئې سر کښېښی وهلی، او د و دو به ځانګو به ئې تا او نه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پرته غږېده، او په او چته سره به کټ کټ خندېده.

همسایګان چه د (مجید) د مسافرۍ څخه خبر نه ؤ، او یو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم به کور کښې دی. اول داخبری، او خندانه چند ان مټو جه نه و، نو هر کله چه شور ماشور زیات شو کرد سره به یا دو باندې غونډه شوي وئې لیدل چه په کور کښې پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته، او (حمید) هم پخپله پرتو خبر وکښې دا سې تو د راغلی دی چه آسمان، او ځمکه نه پېژنې، او هیڅ ته ئې پام هم نشته.

نو له همدی جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه، کرد و همسایګانو ورته و ویل چه په پلار ئې ورځ چه نه ته، او نه د کاله په کور کښې وه (حمید) لیونی شوی و. آیا په رښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی له و.؟

دیارلسم ټوک

(حمید) رنځور شو، او په بستر کښې ولویده (حبیبه) به دده خدمت کاوه، دوا به ئې ورکوله، او پرهیزانه به ئې ورته پخوله. مګر له ده سره به نژدې نه کښیناسته، او وروسته له کېښودو د دواء، او پرهیزانې څخه به سمدلاسه بېرته تلله، او لیاره ددې چه نباید رنځور په کورکښې یواځې وي، نو یوه ښځې ته ئې له همسایګانو څخه دده د خدمت، او باخبرۍ لیاره بلنه وکړه، او ښائي چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و.

په هر صورت سره وروسته له راتلو د هغې ښځې څخه دوی په کورکښې سره یواځې نه وو. شپې او ورځې تېرېدلې او ورو ورو (حمید) هم مخ په روغتیا کېښود، او په عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږ څه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر څخه بېرته ورسیدو.

اوس نو کارونه لکه پخوا غوندې بیا جاري شول، او ددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو.

امتحان شروع شو (حمید) د ورځې له مخې بهر ته درومې، څوک نه پوهېده چه دی چېرته ځي؟ او په څه کار باندې بخت دی؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورور په امتحان ورکولو سره مشغول دی، او ښائي چه همداسې به هم وه، و به ګورو. ولې چه دا قضیه وروسته له دېنه څرګندېږي، او د شپې او د ورځې په تېرېدو سره به ګرد شیان ښکاره او د ټولو کارو له مخې څخه به پرده لرې شي.

ورو ورو د پښې مېنې د بحران دوره پای ته ورسېده، یعنې هغه د ومېنې هیجانات او شور ماشور او تلوسه ورکه شواه.

هو! اور د بلېدو په شروع کښې له نورو لوګو سره ګډ او تیار د ښکاري. په هره اندازه سره چه دغه لوګی کمېږي، او ور مخ په ډنګې زدې او تودښت ګې زیاتېږي. همدارازې د مینې له به هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پرونۍ ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او ګي او تیاره ئي ریاته وي . د شپې او د ورځې په تېریدلو سره دغه هیجان او شور ماشور لږېږي مګر قوت او زور ئي ډېر زیاتیږي . او په دې وخت کښې خوارمین پخپل ژوندګي کښې د داسې یو سخت درد احساس کوي چه د لړه د جبچلو په شان لړزوونکې او درد ښو نکي وي . غواړي چه چیغې ووهي مګر نفس ئي کوتاهي کوي . او وائي چه حال کمال خبري اومخ په چول او بیابان کیږدي ، مګر جرئت ورته پاتي نه وي . په یوې بلې لمبې کښې دده ګردوجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئي د سګر وټو سور انګار بلیږي تعجب لا په دې کښې دې چه دې لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سګر وټو باندې ورتیږي . او نه غواړي چه یو ساعت د اسوي او د اتکلیف له دغه څخه لري شي . او که وغواړي هم امکان ئي نشته چه ورځینې دغه لمبه او انګار ورک شي .

دې پتې مینې خپله دادوره هم باتي ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حمید) او هم (حبیبه) دواړه سره سرزیدلي او یو له بل څخه لري په سره اشک ریا ندې ژړیدل مګر غږ به ئي په پورته نه و .

د ورځې له مخي به (حمید) له کوره بهرته وتلو . د شپې له مخې به هم ډیر ناوخته کور ته راتلو او کله کله به ئي شپې هم بهر تیر ولې . او په بله شپه به ئي چه ورور پښتنه ور ځنې کوله چه هلکه بورون شپه ولې کورته نوي راغلي ؟ چیرته وې ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښې ورته ویلې چه

د خیال او مکتبي ملګري به کور کښې په علمي خبرو او اتر و سره د مشغول وو . (مجید) به ددې اصولي ځواب په مقابل کښې هیڅ نه شو ویلې ولې چه د امتحان نژدې دې وه ، او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه یو بل سره ګیني او په عمومي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او د امتحان مقدمات سره تیاروي .

مګر دا به داخبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) پخپل دې ځواب کښې رښتونکی دی ؟ آیا هغه په رښتیا سره د علمي خبرو لپاره دشپې بهرپاتي کیږي ؟ دا خبره به وروسته ښکاره یږي .

هر کله چه دمین لری والی، او دعاشق فراق، دمینی لمبه زیاتوی، او دعشق سکروټی لا تازه کوی، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره لږ کتنه، او ډیر لږ بهٔنی له هغه سره ملاقات کاوه، زیاتیده. مګر سره له دی درداو سوی نسبت پخواته په ظاهر کښی لږ آرامه ښکاریده.

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لاتراوسه پوری تیاره پرته ده، نوښا ئی چه دلته په هغه باندی لږ څه رڼا واچوو. ولی چه تاسو هم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تراوسه پوری خدای زده چه څوځلی به د تاسو په زړه کښی دا خبره تیره شوی وی؟.

آیا (حبیبه) عاشقه نه وه؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه! او دعشق په سکروټو باندی کړیده!!

نو ډیر ښه! (حبیبه) ولی دخپل دمین نوب علامی نه ښکار ولی؟...

تیره ټکی همدادی چه اوس ئی مونږ لږ څه روښانه وو.

(حبیبه) وزوسمه ادی ښځه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښی مغلوبه شوه، او غوښتل ئی چه دخپلی مینی او دعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی، فقط د همدی خبری لپاره دخپل دعشق له ښکاروالو ځنی سته کیده، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی او بهتره همداده چه د دو مینی اقدام او میلان د هغه له لوری شروع شی، ترڅو چه دماعزت او احترام د هغه په زړه کښی زیات وی. مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پوری بی ځایه تیر شوی او تیجی باتی دی او (حمید) سره له دی چه د دی د عشق د اور په لمبو کښی سوزیده، مګر په دی فکر کښی ئی عملا تر اوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته و کړی. همدا راز ی (حبیبه) هم څو ځلی دمین توب تر تاثیر لاندی راغلی عزم او تصمیم او نیت به ئی کاوه چه دخپل د زړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړی، مګر دلطافت غرور، او د نزاکت شعور، او د اوینی او دمعشوقیت دستوردی ته اجازه نه ورکوله چه په دی اظهار کښی اول پلا دا زغردو کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئې له ډیری میښی سا ، ترستونې پوری هم رسیدلې وی ، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنې لاس نه آخلی . ځان کندن به کوی ، مګر نه غواړی چه دد ی د لو ینې په تاداو کښې کوم درز واوبیږی . پخپلو پښو د قبر لحد ته روانیږی ، مګر له خپلې خودپسندی ځنې لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنګه سره ، ګرد جهان و یوړی او ګرد د خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار و ګرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښې پرته له غرور ، او تکبر او خود پسندی ځنه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او خولګ به وی چه د ښځو د غروره د آسمان په مقابل کښې په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تکبر او مغروری په مقابل کښې به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) سره له‌دی چه‌د (حمید) دمینی په‌سکر وتو باندی تلیده، مگر په‌دی خبره باندی به‌ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ، او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم‌ددی دعشق په لمبوکښې کړیده، او هر ځلی به‌ئې چه‌لیده چه (حمید) خوار ددی دمینی په‌اور کښی سوزی، اوددی په عشق کښی بالکل ناقرار دی ډیره به خوښیده، او خپل ځان به خورا اوی، او ډیر ښکلی ورته‌ښکاریده او قصد به ئې کاوه چه پخپلی استغناء، او بی پروائی کښې باید چه کلکه، او ټینګه وی. ترڅو چه (حمید) د خپل دعشق، او دمینی اقرار یا اظهار، او عرض ددی دجمال، او ښائست په در بار کښی و نه‌کړی، او دائی په خورا ناز، او نیاز، او لوینی، او تکبر، او غرور سره واوری.

نوآیا ولی (حمید) دا خپل عرض دی‌ته نه کاوه؟ ... ددی خبری علت مونږ خوا لدی ځنی خو ځلی لیکلی دی !.

په‌همدی صورت سره غوټی دوی میاشتی تیری شوی مگر دا پټه مینه ښکاره نشوه.

هو! ترهغه پوری چه (حبیبه) د(حمید) له‌مینی ځنی خبره نه‌وه پهره وسیله او بهانه سره چه‌و هغه ئې دځان په‌لوری متوجه کړو، او هر کله‌چه‌پوه شوه چه (حمید) هم د(حبیبه) دعشق په‌اورکښی سوزی، نواوس ورځنی لری ګرزی، او غواړی چه‌دی وریــی ولځلی، او وریــی وګرزی.

آیا په‌دی وسیله سره امکان لری چه (حمید) په(حبیبه) پسی‌مئه‌ی ووهی؟ آیادی‌زغر دکولی شی چه‌دخپل دزړه دړد (حبیبه) ته‌څر ګند کړی ؟ ... داخبره به وروسته لدی ځنی ښکاره‌شی.

څوارلسم ټوک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار لره چه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسیږي . ولې چه ددې دور (حمید) د تحصیلاتو دوره په دې امتحان کښې تمامیده ، او هغه د لوړې شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) پخپل زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږې اوږې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به خو ورځې ورو ورو تېرې شي ، ورځ چه تر اوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول نمبر خوت ، په دې امتحان کښې به بیاهم اول نمبر شي ، او د ډاکټرۍ عالي الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا وروسته به دواخانه به جوړوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندې ، او د هغې د حق المعالجې څخه به دمره ګټه ترلاسه کوي چه زه به په لږ موده کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضروریاتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررشته به هم په یواځې ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته ددې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیدېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه ستا د دې مهرباني او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذار یم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په ښه ساعت بانده بدله کړه ، او داسې باوفا ! او تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار ، او باوفا ، او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه ماته د هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او د مرد مهرباني ، او لطف دې را باندې کړېدی چه اوس زه له هر شي څخه بې غمه یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسیدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو نیکي سعادت په فکر ، او چرت کښې و څو ځلې د سرا یو ، او د کوټې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاره ولاړ تر څو چه یوه بېه مانۍ د (حمید) د شفاخانې لیاره غوره کړی چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلې شها د تنا مې لحنی هلته کار وکړی .

همدا وجه پس له ډیری پلټنې څخه ئې دښار په مرکز کښې یوه اعلی ، او ښائسته مانۍ په ډېر و پیسو باندی دخپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانې لیاره په کرا سره وا خیسته ، او د هغې کر د ابتدائي مقدمات ئې د (حمید) په اتفاق سره برابر کړلو ، او تل په (حمید) سره ددی نوی شفاخانې درا تلونکی رونق ، او رواج په نسبت خبری ، او اتری کولی .

اوس نو ددی نوی شفاخانې کرد اوازم ، او ضروریات ، او ذخائر سره تول شوی دی ، او فقط د همدی خبری انتظار باسی چه د (حمید) شها دتنامه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږی ، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرګه کښې داخل کړی ، او په علاج کولو ، او دوا ورکولو باندی پیل وکړی .

دا یو ارمان د ، او آرزو وه چه (مجید) خوار په تل کوله . معلوم نه وه چه آیا (مجید) به خپلې دی آرزو باندی کامیابیږی ؟ او که نه ؟ وروسته به ښکاریږی چه څه پیښیږی .

د سږ کال سالانه امتحانا تو نتیجی نه یوا ځی د معارف دوزارت په مجله کښې بلکه په ګرد وروز نا مو کښې نشر ، او خبری شولې ، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت ، او معرفی سره د عکسو دهغو چاپ شول . مګر (مجید) د اخبارو د دی برخی د لوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړ ، ولی چه یو هیده چه وروره ئې تل اول لمبر و اوس که ډېر نا کام هم پاتې وی نو هرومرو به ئې دوهم ، او دریم لمبر خو وړی وی .

په دی پوه کښې دا خبره د تعجب او د حیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندی تل خپه او پریشان ګرزی ، ، په کورا و نه بهر چاسره اختلاط او خبری کوی ، تل دهغه له ستر ګو څخه اوښکې بهیږی ، او ستر ګې ئې تل سری بریښی ، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسیلې باسی ، او د خپلې خونې په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همیشه پروت وی . که کوم ځلې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبی رفیقانو سره هیڅ نه ګرزی چه نن او صبا به دی اوهغوی ددی ښار له لویو ډاکترانو ځنی حسابیږی .

نو هرکله چه امتحان پای ته رسیدلی و. نو اوس د (حمید) د خپګان علت څه شی و ؟ .. او ددا ډول اخوا توب او پریشانی څه سبب لری ؟ ...

دا سوالونه په تل (مجید) له خپل ځان څخه کول، تر دی چه دده په فکر کښی دا خبره تېنګه شوله چه د (حمید) داوسنی خپګان علت به هم دا وی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی، دی عالی الاعلی یااول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کاملیاو ملګرو ځنی شرمیږی چه ولی له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځنی چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت، ده هم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدی جهته (مجید) دروز نامو کتلو ته متوجه شو چه وګوری چه (حمید) څو وم لمبر په امتحان کښی ختلی دی؟ چه دوسره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجی به کښی ښکلی وی دده په لاس (ددی لپاره چه دهغوی د نشر ځنی څو ورځی وتلی وی) نه ورتله. نو ناچاره شو ی دیوا خبار اداری ته لاړ او دهغه دکلکسیون شعبی ته ورننوتلی داخبارو مجموعه ئی په خپل مخ کښی کښېښوده او دامتحان له شروع څخه ئی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تر دی چه خپل مقصود ئی پیامونده او په لوستلو ئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی ونه لید، تر دی چه لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده دورور نوم هیڅ په کښی نه بریښېده.

نو ئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیائی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ئی به خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره ددوی د پلر و نو نومونه او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د مجید) زړه سمدلاسه په غرځنګ باندې پیل وکړاو، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پېښ شو، او ځمکه او آسمان ور باندې ګرد وڅرخېدل، او رڼا ورځ ور باندې تیاره شو له او هیڅ نه پوهېده چه اوس څه وکړي.

نو لږ شیبه ئې مدارا وکړاو او بیائې فکر ټول کړی د کامیاب طالبانو د نومو نو په لوستلوئې بیا شروع وکړاه.

نومونه ئې یو یو له خپل نظره تېر کړل، او د هر نامه له لوستلو څخه وروسته به ئې خوښا نیی مدار کولو او چرت به ئې واهه نه چه لیکونکی یا نقل کوونکی یا د چاپخانې مرتبانو روزنامې مصحح په نومونو کښې څه تصرف یا غلطي کړې وي.

مګر سره له دې رازې دقت او تفکر کولو بیا هم پخپل اصلي مقصد باندې ونه رسېد.

او د اخبار په دې مخ کښې چه د فارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوي وو نه ئې د (حمید) او نه ئې د (حمید) په وزن او قیافې سره برابر کوم بل نوم میندلی کړو چه وواثې چه د انوم د هغه په ځی سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی.

بیائې د هغې روزنامې نورې صفحې او نورې شمارې هم وکتلې مګر په هیڅ ځای کښې ئې نه د تصحیح په ډول او نه د تعدیل په عنوان سره د خپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده.

نو ئې خپله کونه پخپلې خولې کښې ترغاښې لاندې ونیوله خپل ځان سره ئې ویل چه داخو ـ قصه او داخه توقه شوه. »

د روزنامې له اداري څخه لکه یو لېونئې سړی چه ځمکه او آسمان ور باندې څرخېدل او د تللو په وخت کښې به ئې کنګس خوړلو وروت، او برابر د طبی فاکولتې په لورې راهي شو.

په دې ورځ کښې هلته هیڅوک نه و، ولې چه د کلنی امتحانو د ختمېدو په نسبت په فاکولته کښې تعطیل او ګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو. یوازې یو تن پیاده د نوکرۍ والا په ډول هلته په پېره باندې ولاړ و.

(مجید) د فاکولتې په صحن کښې د ریدلی هغه پیاده سره په خبرو شو او د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئې ورځنې وکړاه. مګر هغه پیاده خوار له دې قصو ځنې هیڅ خبر نه و، بلکه له سره ئې له (حمید) سره څه پېژندګلي هم نه در لوداه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) نښې او علامې د ده ورنیکاره کړې د قدا و قامت او کالیو او د تنګ صفتۍ ورته وکولو، نو پیاده وخندل او وئې ویل چه: بس بس وهې پیژندو ته هغه هلکی ښئي چه له یوې مباشتۍ راهیسې مکتب ته نه راځي، او نور هلکان وائې چه هغه باد ساره شوی دی.

د پیاده دې لنډې ګنډې، او ساده خبرې په (مجید) باندې ډیر سخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوی، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې ډیر سخت تندر لویدلی وي (مجید) له خپل واکه ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې یرغل وکولو، او غوښته ئې چه له ستونی څخه ئې نیولی ځای په ځای ئې خپه کړي، او ساه ئې وباسي. مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړې وه، حتی بېرته ئې له طالبانو ځنې او ریدله) زر په تیښته شوی، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنی پټ شو.

دی کمبخت پیاده پرته لدې څخه چه رښتیا ئې ویلي و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده، او اوس غواړي چه دخپل د ګناه هګار ورور قصاص له دې خوار پیاده څخه اخستلی د دې متل مصداق ځان وګرزوي چه «زور ئې په خوا نه رسي نو کته به ئې وهي».

که رښتیا وویل شي رښتیا ویل په ډیرو ځایو کښې انسانانو ته نقصان پیښوي د حدیث شریف مضمون دی چه:

(حق او رښتیا ویل خورا ترخه، او اوریدل ئې په نادانانو باندې ډیر سخت دي مګر پوهان ئې زغملی شي).

نو لدې جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی، او باید دی چه (مجید) ئې له ستونی څخه ونیسي، او په مخ مخ ئې ووهي چه ولې ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی «جنګ آچو وونکی رښتیا» ئې ویلی دی، او حال دا دی چه نه یوازې د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ «سعدی» بلکه ګرد و پوهانو ویلی دی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له جنګ ﺁ څوونکي رښتيا ځني، روغه وونکي او جوړه راوستونکي دروغ په ځينو ځايو کښ ښه دي).

مګر په حقيقت سړه داپياده بايد ملامت، او ګرم ونه باله شي.

ولې چه دي کوم وزير يا رئيس يا دحضور مصاحب نه وچه داسې فلسفو باندې پوه وي، بلکه دي بوخوار، او عاجز، او ناپوه، او عادي، او معمولي سړي وچه په اخلاقي مصالحو، او مفاسدو باندې چنداني نه پوهيده، او دعوام الناسو په دول به ئې تورتي او صافي خبرې کولې، او بخيلي دي وينا سره ئې چه د (مجيد) ډېرا صرار، او تفحص ځځه ئې ورو سته وکوله، بل ئې هيڅ يو مدعا او مطلب نه درلود، بغير له دې ځخه چه په واقعي حال احوال باندې (مجيد) وپوهوي. ولې چه هغه خوار د (حميد) په نسبت هم ومره پوهيده چه له يوې مياشې راهيسې ئې په مکتب کښ نه وليدلی، او د هغه ملګري يو به ويل چه «(حميد) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجيد) ددې واقعي، او حقيقي خبرې په اوريدلو سره دومره زيات په قهر شويدی چه که په دې پياده باندې ئې لاس برشي نو ګيډه به ئې وشلوي. ولې دډېر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پياده ورځنې وتښتيده، او ځان ئې تری تم کړ او.

(مجيد) ورو سته له دې ځخه چه پياده ئې بيانه مونده، په ډېر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته و و و ت، ځمکه او ﺁسمان ورباندې له خپګانه ګرزيدل، او دنيا نه يوائې ورباندې تنګه بلکه تيا ره هم شو ي وه.

د مکتب په دروازه کښ ئې له ځه ډيل، او معطلې وکوله، او چرت به ئې واهه چه زه به خداي وهلي (حميد) چېرې پيدا کړم چه دده د مکتب د نه ورتګ علت ورځنې وپوښتم چه دی ولې له يوې مياشتې راهيسې مکتب ته نه دی تللی؟ او په دې مهم، او عالي امتحان کښ چه دده، او ز ما په حق کښ د محاک تيږه يا دکيميا نسخه وه ولې نه دی شامله شوی؟

ورو سته له هغه بلا اراده روان شو، او څو ساعته لا لهانده. او ګرځا نده، او ير يشانه په کوڅو، او بازارو کښ يا ګلانو او ليو نيا نو غو ندې ګرزيده، او په دې فکر کښ به وچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) پیدا، او بیا به داسې پښتنی ور ځنې کوږد.

له دې ګرزید و ځنې ګې پرته له ستومانې ښځه باله کومه نتیجه په لاس ور نه غله، او په پای کښې ستړې ستومانه کور ته ولاړ.

په کور کښې یوازې (حبیبه) دمانیا م په یخلې بخته وه، او د (حمید) هم هلته څه پته او نښه نښکار یده (مجید) د (حمید) د کور د لټو لو څخه ور وسته بې له کومې معطلۍ او د یال ځنې سمدلاسه له انګړ ه د ده دیاد لټو لو په قصد بهر ته ووت، او په زړه کښې ئې دا خبره تېنګه کړه چه ښرو مرو باید.زه (حمید) پیدا کړ د، او دا خبره د ور سره سپینه کړ د.

اوس نو بناتۍ چه مو نږ هم له (مجید) خوا ور سره مرسته و کړو، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وی) ور ته پیدا کړو چه دې خدای وهلی او رسول شرموی چیرته تلی دی؟ او په کوم کار کښې بخت دی؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاری!...

(حمید) په هغه ورځ سبائې ګهیځ له خپلې خونې څخه وتلی دی، او معلومه نه دی چیرته تلی دی؟ او څه کوی؟ او په کومه جرت کښې په کومه ... کښې تړوب تلی دی:...

د (مجید) اوس لږ څه فکر په ځنې شوی دی، مګر خو ... سنږی، او ستومانه دی او ور و درو په کوځو او بازارو کښې پاپښته کوی، او چپ له یخواخخه چه چوب اوجرتی به تللو، اوس له هر چا څخه د (حمید) پښتنی کوی، او د ده په دوستانو، او رفیقانو پسې ګرزی که له هغوی ځنې د ده د استو ګنې ځای ځا نته معلوم کړی شی،

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کو او. د ده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات و کړ او هغوی له (حمید) د دې خبرې ویناکړی وئی و یلو چه:

دوه درې له یوې مباحثی راتیسی د (حمید) په بته باندې. خبره یوجه جرې دې؟

لکن ځنې ملګکان بائې چه هغه لا لپاندې او کړ هاندې او پریشانه، دی خوا او هغه خوا ګرزی او چا سره هیڅ خبری او اتری هم نه کوی او داسې بر یښی لکه چه جرس ئې څکاولی وی یائې شراب خوړلی وی یائې په چا باندې زړه بایلودی وی یا...."

یو تن بل مکتبی طالب العلم وویل:

« مونږ له یوی میاشتی راهیسی پښتو ښوونځي ته روان یو او (حمید) سره هیڅ نه دی لیدلی سږ کال هغه په کلنی امتحان کښی هم حاضر نه شو ، او که دی بدی امتحان کښی شریك شوی وی د هغه تعلیمات چه لوړ او عالی و ، او فکر او عقل ئی هم هسك و ، هر و مرو به د عالی الاعلی شهادتنامی په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مګر دا چه هغه له امتحان څخه مخ آړولی دی . نو که لیونی شوی هم نه وی ، مونږ او تاسو باید په هغه باندی د لیونی حکم وکړو . ولی چه دده دا حرکت هغه چاته پاتی کیږی چه غم وکړی ، او په میاشتی خدمت ئی وکړی ، او وئی ربړی او دردمند ئی کړی او بیا په لیونیلی باندی اوړو ته کړی .

پنځه اسم توك

(حمید) دا سی قصد او نیت کړی وچه خپل ځان مړ کاندی او انتحار وکړی او خپل زړه د دا سی سختی ښیښی ځنی (چه یو خوا د دنیا او د آخرت رسوائی او بهتان ، او له بلی خوا د عشق او د محبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

نه ئی معلومه چه دا بد فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښی اوبدلی دی ؟ ،

یخوا ئی دینه هیڅکله دا سی چتی فکر و نه دده په زړه کښی نه راتله .

فقط هغه او مخ کړنیځ چه اکوړ د وهوت ئی اخوا په دا بد فکر او حتی خیال دده په سر کښی ځای ونیو او هره ګړی او هر ساعت دا ملعون او شوم تصور دده په زړه کښی ټینګیده او عزم او تصمیم ئی د خپل ځان د وژلو لپاره ټینګیده . . .

هو ! ځینو بی تعلیم او بی تربیه ځلمیانو ته د ځان وژلو فکر ، او د انتحار کله کله وسوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه پېښېږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او ویوهېږي په داسې بوشوم اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګی عقبی خرابېږي، پرانده شوي هغه ته اقدام کوي.

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد ښونو نکو او خرابو قصو، او چټي تلقیناتو، او فکر وو ی.

چه د اتول سره ګډ شوي د ژوندون د خوښو لوغ ریږه (چه په هر یو دی روح کښې شته) ضعیفه ګرځوي. او ورو سته له دې څخه بې تعلیم او بې تربیتي او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون اولیو نتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پر یوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان نه شو ساتلی. او زیات له دې څخه ګی توان نه وچه د عشق په لمبو کښې وسوزي، او د مینې په سکروټو باندې وکړېږي.

له بل اوري متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه مونږ خوشحالي اشاره کړې ده، هم بېري نشي موندلی. بلکه هغه ښځېله نه خوښو له چه د عاشقي تر دې حده پوري ورسیږي چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د ه باندې او د دې خپل ځان د خپل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمېدلی ووینې.

بر سېره پر دې دا فکر ګی هم په دماغ کښې وا ویدو چه دی په امتحان کښې هم شامل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

به دی او ډیر ممکن دی چه له دی اوری هم دخپل وروړ په مخ کښې ګرم او مسئول وګرزی . داګړ دفکر ونه او مشکلات دده په مخ کښې ودرېدل او په سر دهغه دی فکر زیات تکلیف ور ته پېښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبرېږی چه زه په امتحان کښې شه مله شوی نه یم او دهغې معشوقی په مخ کښې به زما مشر وروړ مانه زیاړی او کنځلی کوی او تنده او تر و شه به راته وائی .

دی به خپل وروړ ته څه ځواب ووائی ؟ ....

دی وروسته له دې څخه چه په امتحان کښې ناکام پاتی دی . او دیو اوی ډاکټر به ځای کښې خوشې یو سوډر پاتی دی څرنګه به پېغلې (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی ؟ ...

دی همېغسې چه دعاشقی په درس کښې ناکام او نیم ګړی پاتی دی دطبی امتحان څخه هم بی برخی شویدی ، دابه ده چه ومری ، او وروسته لدېنه ژوندون ونکړی ! ...

دارازی فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکوله د(حمید)په ماغزو کښې نن ځای نیولی و اودده زړه به ئی پخساوه اوله ژوندون څخه ئی موړاو زړه ئی ور څخنې توړ کړی و ، او تېنګ قصد ئی کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړکړا ندی ... مګر نه پوهیده چه په کوم وسیله سره . دی عمل ته اقدام وکړی ؟ .

داخبره دتأمل کولو او سنجولو وړ وه ، نوځکه هغه ددی خبری په اطراف اوشاؤ خوا کښې فکر کولو .

آخرته دا غوټه هم خلاصه اودامشکل هم (حمید) ته حل شو . ولی چه هغه به هره ورځ به اخبارو کښې راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو ، اوپه عین زمان کښې ئی په طبابت اوډاکټری کښې هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود ، چه هرڅوك ووژلی شی او داسی زهریات په فکر کښې ور غلل ، چه دهغو دیوی بخرکی له خوړلو ، یادیوه څاڅکی له څکلو څخه ، چټ پټ سړی مری .

داته ئی چه نیت اوتصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره تېنګ او وسیلی اوصورت ئی هم دده په فکر کښې ځای ونیولو ، نوزرئی خپله کتابچه اوقلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ئی په یو درد ناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو .

وروسته د لیکلو ددې داستان څخه سمدلاسه د یو دوا فروشۍ دکان ته تللې دی او د ساختګي نسخې په وسیله سره ئې وروسته له ورکولو د څو پیسو لخنې یو خطرناک زهر وپیرود او بیا د ماښام په ډېر بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوک د هغه له لیدو لخنې دده په ډېر بد مقصد او نیت باندې له ورا څخه پوهیده) انګړ کښې ننوتلو.

(حبیبه) چه له څه دخپل میړه له وضعیته پوه شوې وه چه (حمید) اتوی او ورته په ښکاره دی نو له ډېره وخته راپسې پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسې پخپله هم او ښکې ئې له سترګو څخه توئیدې او دده په انتظار کښې ډېره غمجنه ناسته وه.

همداچه د (حبیبه) نظر د (حمید) په قد او قامت باندې ولویده، دستي ور باندې رغاوزېدلې په خندا ئې هرکلی وکړ سمدلاسه د خوشحالۍ ئې … خپلې … باندې … شوه

خو چه ددې د محبوب او مین (حمید) رنګ ئې … ووږ … نو … [illegible] … (حمید) … رنګ … او … د … نظر کښې … لکه چه … ئې خپلې … ددې ور باندې توئی شوې وې.

بوهر کله چه د عاشق او د معشوق په منځ کښې داسې یو قوي او کلکه رابطه تل موجوده وي چه یو د بل په درد او خوږ و باندې له ورا پوهېږي او یو د بل په غم او اندېښنه کښې هر و مرو شریک وي (حبیبه) هم له څو ورځو لخنې په دې خوا (حمید) خوندې غمجنه وه او مخصوصاً بیا نن له سهاره راپسې ډېره خپه او خورا غمګینه ناسته وه، او له ماز پښین لخنې راپسې بالکل مځکه او آسمان ور باندې خړ ښکاریدل او ګړی او ساعت د (حمید) ښائسته ښکلی مخ، او نا وکړی بیر تو نه، او صفا چپه زیړه او تتې غټې تورې سترګې، او ښکلې تورې غوړې څڼې، او سم قد او خوږې خبرې، او متناسب حرکات، او عالي صفات، او ښه اخلاق، او زیات شرم او حیاء او ډېره ټینګه مسلماني او پرهېزګارتي او داسې اوصاف ددې په خیال کښې ګرځیدل، او د سترګو رڼو او په قدر باندې د (حمید) څېره ددې تر سترګو څخه نه وتله، او اوس د (حمید) ددې خراب او ابتر وضعیت د لیدو او حچه بالکل څکه بکه پاتې او ځکه حیرانه شوې پریشانې او سوداګۍ له حده زیاته شوه او د (حمید) ګرد و حرکاتو او سکناتو ته چه داو … او په ښانې به ئې کول خورا زیاته دقیقه لحوره او د سترګې د نورې په اندازه ئې هم هغه له خپلو سترګو لخنې نه غورزاوه.

داول ماسختن وخت دی، او (حمید) په خپلې خونه کښې د څراغ په مخ کښې ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پوڅ زور چرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکۍ څخنې بهرچه دده ترخوا پرانیستلې وه په تیاره کښې دده په بهره باندې ولاړه وه لکه چه د (حمید) له وضعیته پوه شوې وه چه دې کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لری ، اوښائی چه زه ځان پرې خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلې صراحی څخنې چه دده په میز باندې ایښې وه په ګلاس کښې او به وا چولې او ور و سته له هغه دوره په لوری ځیرشو چه څوك خوبه ده ته نه ګوری .

هر کله ئې چه اطمینان پیدا شو چه هیڅوك ده ته نه ګوری ، او دهیچا ده ته پام نه دی . نو یوه پوډی سپین سفوف ئې له خپل جیبه وویستلو ، او زرئې په ګلاس کښې تش کړ او . بیائې خپله کتابچه له جیبه وویستله ، او څونوری کرښې ئې ورباندې و لیکلې ، او هغه ئې پرانیستلې دخراغ ترخوائې په میز باندې کیښودله بیائې نور کاغذونه هم له خپل جیبه و ویستلو څخنې ئې بیرته په جیب ، او څینې ئې څیرې کړل . بیائې له ناامیدۍ څخنې ډکه یوه کتنه خپلو کتابو ، او اسبابو ، او خونې ته وکوله ، او بیائې دریشم له ...

له خپل ځان سره وویل چه راشه له ورایو آخری دیدن له (حبیبې) ...

او اوبو سره وکړه وروروخومې په کور کښې نشته چه دهغه لا سونه مې هم مچې کړی وای نو وروسته له هغه څخه دا دمرګی کندول په سرنسکور کړه ، او ځان له دې ډك دو سوسی جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورانا امیدۍ ، او مأیوسۍ په وضعیت له خپله کوره بهر ووت ، او غوښته ئې چه اول له آسمان ، او سپوږمۍ ، او ستوریو ، او دباغچې له ګلانو ، او دحوض له اوبو سره خدای پامانی ، او وداع وکوی ، او په آخره کښې به له ورا (حبیبې) و ینی وروسته له هغه به دزهر و پیاله په سر آړه وی .

(حمید) دانګړ په باغچه کښې دحوض تر خوا ولاړ سپوږمۍ ، او ستوریو ته ګی په یو عجیب حسرت ، او ناامیدۍ سره کتل ، او ددنیا نری وږمې به ئې پخپلو سوګمو کشکولی او دژوندون خوندونه ، او مزی ته به ئې فکر کاوه ، او دمرګ سخت ساعت ، او تکلیف څخنې ویریده .

کله به ګی ویل چه څه له دې فکر څخه تیرشه ! ! ا ودژوندون نعمت غنیمت وبوله ! . . .

بیا به ئې چه د عشق تکلیف ، او رسوائۍ ته کتل ، او د امتحان ناکامۍ ، او ملامتی به ئې چه لید له نو بغیر له دې څخه چه خاوره ګی پر ده شی بل ګی هیڅ یوه چاره نه تر ستر ګو کیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردې تر دد ، او تند بدب کښې (حمید) بیا گسته شو د قبقې ډ و ب تللی و ، او هیڅ ئې ونه لید ه چه (حبیبه) له ورا دمخه له هغو گردو حرکا تو څخه چه په کو ر کښې ئې کول خبر ه شو بد ه ، او په مجرد دبهر و تلو دده څخه له کو ر ه هغه سمد لا سه په کورکښې پټو تلې ، او « د (حمید) د ا نتحار علت » ئې او سټلی ، او د زهر کنډ و ل ئې لید لی او هغه ئې په سر آ ډ و لی دی !!! ...

نا څا په ئې د (حبیبه) کړ یکه تر غوږ ه شوه چه و ا ئې :

« ... زه د جا ر شم حمید ه ! ز ه هم د ستا سو په درد کښې آ خته یم . دادی چه د ستا سو د ډ ا کټری دا اوله نسخه زه ډ ومبی استعما لو م . هله زر شه راشه ز ما د ستر ګو تو ره دا کټر ه ، چه د ستا سو دیاك عشق دامریضه د ستا سو د نسخی په استعما لو کښې څه غلطی و نکړی !!! ... »

په مې د داورېدو ددی غبر (حمید) و پوهید لو چه (حبیبه) دده خو ...ی ته ننو تلی ده ... بدده ، او اوس ده باندی مسخر ګی کوی او خاندی ...

...ی حونی په اوری رهی شو .

په مجرد دننوتلو په کورکښې له یوی هولن که منظری سره مخامخ شو .

یعنی و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه مار غوندی دی خوا ، او هغه خوا تاوېږی ، او رغړی ، او نژدی ده چه ساه ئې و ووزی .

(حمید) په ډېره چالا کی سره دخپل دمحبوبی (حبیبه) سر له ځمکی څخه پو رته کړی په غیږ کښې ئې ونیو لو ، او په نارو ، او سورو باندی سرشو ، او چیغی به ئې وهلی . مګر (حبیبه) باندی تیره شوی وه ، او کار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا درد نا که وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتی شوی زهر چه کنډ ول پر ی کښې پا تی و ، په سر باندی آړ ولی تر آ خر یئی څاڅکی پوری ئې وڅښکلو او د (حبیبه) تر څنګه دزهر و له تاثیره و ځر خید .

په عین همدی وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددی په کوګل کښې خرهار لری ، او (حمید) لکه مارغوندی پخپل ځان باندی تاؤنه خوری فشار کوی ، بد بخت (مجید) هم ستړی ستو انه کو ر ته ورننووت ، او دخورا زیات خرهارا وفشهار په اثر چه (حمید) له کور څخه ئې وا ور ید و ګر ګیلی همغی خوا ته رهی شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښت چه هر سړی به د هغې له لیدو او لیدلو څخه خپل ځان نه شي ساتلای او دیر زیات به ئې ژړل، او هلته یو یو به یاتې کېدو !

یعنې بیمخې او گلالی ښځه ئې (حبیبه) یو خوا کېږه وزه پرته اوژ به ئې له کاره اوېدلی !! او دمرگی وروستنی سلگی وهی !! .. اومرې !!! ... اوښتالنه اوښکلې ورورځی (حمید) په بله خوا په سر باندې چرلیزی اوڅان کندن لری! .اولاس اوپښې آچوی !! .. اوسترگې ئې تکې سپینې اوښتې دی !!! ...

هر څو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولی او بې واکه ناری او سورې ئې وهلی او حبیبه! حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئې ویلی او وار خطا وار خطائی خوځوله. اوله ځایه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله !!! ...

حبیبه نامراده له لاسه وتلی او بل عالم ته رسیدلی وه !!! ...

بیائی په چټو باندې پیل کړی له ژړا څخه پوری راوری دی ستونی سره حمید! .حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت او تکلیف سره دده په اوری سترگې آ ځولی، په نیولی او غوړی غږ سره ئې «بلی!» وویل :

(مجید) زر تر زره په هغه باندې ځان نسکور کړی له خپلو سترگو څخه ئې غټې غټې اوښکې تو دی اوښکې دهغه په مخ باندې تولی کړی .وئې پوښتیدلو :

«زما د زړه سره! تاسو باندې څه توفه شوی ده؟ ... اوزه ولی خپل کور په داسې سخته ویره کښې ککړ گورم ؟ ...»

(حمید) چه د زهر څکلو په واسطه دنیم بیهوشی په حالت کښې لاس او پښې وهلی خپلې سترگې ئې پرانیستلی څو لحظې ئې پخپل سر سره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دخراغ ترڅنگ پرانیستلی ایښې وه، اشاره وکوله اوورو سته له دی څخه ئې په خورا زحمت اودیر تکلیف سره چه خپل گردی پاتې قوا وی ئې په ویلو ددې څو تورو باندې وشندل وئې ویل :

داده دڅان ساتنې او د وظیفې او دمینې نتیجه

وروسته له دی څخه ئې په سلگی وهلو باندې پیل کړی !.. له ستر گو څخه ئې اوښکې بهولی !! . . لاس او پښې ئې آچولی ، وچ کلك واوړید !!! ...

د (مجید) ژړا او انگولا او شور ماشور گرد کور په سر آخیستی اوله څه وروسته همسایگان او پولیسان په دې کور کښې ور ټولې شول . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاتمه

دکابل ښار ورنامو کښې دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په ګرد عالم کښې خپور شو چه د ... بیرون شپه ... ښار په ... برخه په فلانی کوڅی او سرای کښې د و ه تنه (حبیبه) ا و (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی ان په دهغوی جنازه د پولیس د ماموریت او دطبی ډاکټر له ... ځه وروسته خښیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر ددوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... درد دا که صورت سره لیکلی شوی د پولیسانو په لاس اویدلی دی چه سر له صبا به د پولیسانو په مجا کښې دیا ورځی په د ول چاپیږی .

څو ورځی وروسته اندی ځغه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوله :

« په هغه کور کښې چه په فلانی ورځ د وه انتحارونه پیښ شوی و ، او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب د پولیسانو په مجاه کښې هغه ورځ چاپیږی یو بل سړی ، هم ا ستو ګنه لرله چه اوس هغه لیونی شو یدی او ان دبلدیې له خوا دارالمجانین ته ورو سپارل شو »

*

* *

څو هفی وروسته به چه څوك دارالمجانین ته ورتلل ، نوهلته به ئې خوار (مجید) لیدو چه ډیر خفه او دلګیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل د واړه لاسونه ئې تړلی لا ندی نیو لی تپ تپ هره خوا ګوری .

په ظاهر ده کښې غیر له زور خپګانه بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه د هغه په وجود کښې نه لیدله کیده .

فقط کله کله به ئې ډا کټرانو ته ویل :

« زما ور ورهم یو لوی ډا کټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئې ، شفاخانه ده ، چه زه ئې په میاشتی دوه زره روپی کراوور کوم »

له دی ځغه زیاتی نوری خبری او اتری له هغه کمبخت ځنی نه اوریدلی کیدی او دنورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بې ضرره بریښیده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع دبانديني مطبوعاتو ځنی اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کښکلی »

دکابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کښکلی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library